

10

Hind 17 krooni

HEA LAPS

JA TEMA SÕBRAD JA SUGULASED

**KUIDAS
KÄITUDA
HOBUSTEGA
PÕNNILE
Loomapark**

**Kopra
klubi!**

**Barbie
ratsutab
Ninja-LEGO**

Vihmavarjukoer
Ellen Loitmaa

Mis on rõõm? Hea uudis

Hea uudis

Eile linnuvabrikus tõusis kisa-kära,
kõige parem muneja kana jooksis ära.
Jooksis mööda asulat ringi
ja nokkis möödakäijate kingi.

Kuid peagi lõppes kanal pidu
ja kui sina praegu loed neid ridu,
siis tea, et kana nüüd on löödud uppi
ja terve kool sööb kanasuppi.

Kadri Lepik
Loo keskkooli 4. a klassist

Pisikese rõõm on pulgakomm,
terroristil tuumapomm.
Ema rõõm on pesumasin,
isa rõõm on uhke masin.
Vanaema rõõm on kudumine,
vanaisa rõõm on lugemine.
Igaüks saab rõõmustada,
oma õnne puudutada.

Mikk Põdra
Toila keskkooli 7. klassist.

Hea uudis mul teile
on täna, sõbrad.
Lõpuks teada sain tõe,
kust tulevad õed.

Alguses arvasin ma,
et neid valida saab
kiviselt rannalt maast.
Kuid nüüd kindlasti tean,
jah, nii olema peab –
hoopis toonekurg lapsi
laiali veab.

Kuid talvel, kui neegreid
kurg vedamas on,
tal kohalik abimees
hall vares on.

Kätlin Rannamäe
Loo keskkooli 4.a klassist

Eesti loodus   Kodusoojus

Mulle meeldib eesti talv:
maa on valge, vaip on tal.
Lapsed lumes hullavad,
nagu leiduks kulda maas.

Mulle meeldib eesti kevad –
tärgavad siis lilled kenad,
õhus värskust, päikest on,
ilmad jälle soojad on.

Mulle meeldib eesti suvi,
meri, päike, liivakuhi.
Ujuda ja joosta saab,
paljajalu tunda maad.

Mulle meeldib eesti sügis.
Aed mult palju vaeva küsib.
Valmivad nüüd õunad, ploovid,
täituvad kõik salasoovid.

Mulle meeldib Eestimaa
suvi, talv ja kevad ka.

Andri Mäll
Vanalinna koolist

Tulen võõrsilt. Muljeid rodu.
Teretab mind armas kodu.
Seisan vaikselt tarelävel,
hing on õnnelik ja ärev.

Tõmban sisse kodulõhna,
märkan õues koera kõhna.
Päike metsa taha loojub.
Kõikjalt õhkub kodusoojust:

laudast kostab lehma lüpsmist,
ahjus rukkileibu küpseb.
Pole mujal selle sarnast.
Miskit tabamatult armast
hõljub õhus ainult kodus.

Martiina Laas
Loo keskkoolist

***

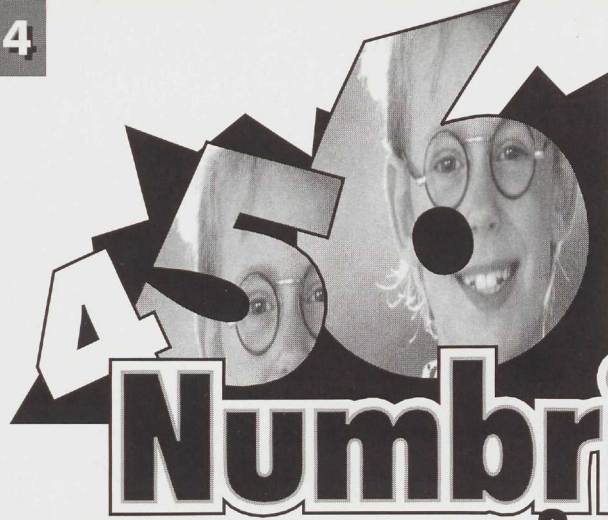
Miks on elu keeruline,
pinget, muret täis?
Miks nii napilt rõõmu
laste majades?
Miks nii palju pidama
sõnasõdu peab?

Kõik aina liiguvad ja võitlevad
terve looduse eest
kogu rahva eest
kultuuri eest
keele eest
keele vastu
kultuuri vastu
kogu rahva vastu
terve looduse vastu.
Aitab õhulossidest!
Kui õige töötaks pisut?!

Kristi Rasva

Inimestele meeldib ennustada igasuguste asjade järgi. Isevärki ennustamine käib ka arvude põhjal, ja seda nimetatakse numeroloogiaks. Nii, nagu mõned usuvad, et meie iseloom ja saatus sõltuvad tähtede seisust, arvavad numeroloogia austajad, et sünnikuupäeva põhjal on üsna lihtne öelda, missugused on meie kalduvused.

Numbrinõidus

Mismoodi seda tehakse?

Oletame, et Sa sündisid 2. juunil 1988, s. o. 02.06.1988.

Liidame nüüd kõik need arvud kokku: $2+6+1+9+8+8=34$
Seejärel liidame

needki arvud omavahel: $3+4=7$.
Niisiis väidavad numeroloogid, et sinu isiklik arv on 7.

Mis saab aga siis, kui liita tuleb $2+8$ või $3+7$ – siis on ju vastuseks 10?

Sel juhul jagunevad numeroloogia austajad kaheks: ühed ütlevad, et kuna Pythagorase jaoks polnud nulli olemas, siis olgu vastuseks 1, teised väidavad, et nullil on oma maagiline tähendus. Kolmas seisukoht on kaht eelmist lepitav: arvatakse, et need, kelle maagiline arv on 10 või 20, nende loomuses on nii 1, 2 kui 0 omadusi.

Missugune Sa siis oled?

1 – iseseisev.

Need, kelle maagiline arv on 1, on iseseisvad, tugeva tahtejõuga inimesed, kes asuvad tihti üldise tähelepanu keskmes. Nad on enesekindlad ja kõigutamatud ning saavutavad üsna kiiresti ühiskondliku tunnustuse.

2 – mõtleja.

Paindlik, kerge kohanemisvõimega, loominguiliselt mõtlej isik. Tal on arenenud fantaasia, kalduvus unistamisele. Kaaslased suhtuvad temasse poolehoiuga, sest temaga on huvitav vestelda. Mõnikord pannakse mõtlejale pahaks soovi aeg-ajalt üksi rahus viibida.

3 – tegutseja.

Teda iseloomustab energiline tegutsemisvõime igas olukorras. Tal on tahtmist alustada uudseid ettevõtmisi ja oskust kiiresti otsuseid langetada. Tema aktiivsus on silmatorvakav. Vajadust nukrutsemiseks ja mõtisklemiseks tunneb ta harva.

4 – usaldusväärne.

Korraarmastus, distsipliin ja töökus ei jäta teda maha ka keerulistes olukordades. Ta ei karda ka riski peale välja minna, et oma eesmärki saavutada. Tal pole väga palju sõpru, kuid neid, keda ta austab ja armastab, ei reeda ta ilmaski.

5 – filosoof.

Teda huvitab kõik, mis on uus ja huvitav. Kuid ka vanu tõdesid ei võta ta vastu, nende üle tõsiselt järele mõtlemata. Sündmusi, mis paljude jaoks näivad tavalistena, oskab tema paeluvalt ja arukalt lahti mõtestada. Tegutseja peab teda vahel laisaks, kuid peab lõpuks siiski filosoofi arutlemisoskust tunnustama.

6 – impulsiivne.

Seda liiki inimestele sobivad alad, kus on vaja kiiresti reageerida – olgu siis sõnade või tegudega. Suudab kiiresti langetada otsuseid ja neid ka täide viia. Halbade sõpradest peaks hoiduma, sest need võivad ta kergesti "üles keerata". Enda ja sõprade kaitseks on valmis alati lahingusse minema.

7 – loov.

Kaasasündinud ilumeel ja peen tundlikkus võimaldavad tal tegelda kaunite kunstidega. Ta on osavõtlik sõprade murede suhtes ja mõistab

neid tihti sõnadetagi. Lähedased kipuvad tema abivalmidust vahel kuritarvitama.

8 – harmooniline.

Selle maagilise arvuga inimesed saavad hästi hakkama nii vaimse kui füüsilise tööga. Korraarmastus on neil veres ja seepärast ei satu nad kunagi rasketesse olukordadesse. Neil ei teki probleeme oma koha leidmisega elus ja muredest astuvad nad sageli läbi, neid üldse märkamata.

9 – mässaja.

Mässaja jaoks on ühetooniline argielu tüütu, ta tahaks igal hetkel midagi muuta. Kannatamatus ja taltsutamatus võivad talle kahjuks tulla, kui ta on sunnitud iga päev tegema asju, kus on oluline mõõdukus. Maa-ilmaparandaja ja võitlejana on ta aga omal kohal

0 – muutlik.

Seda tüüpi inimesed ei rahuldu ainult ühe elualaga. Nad on küll enamasti kannatlikud ja malbed, kuid vajavad kord vaimseid, kord füüsilisi pingutusi. Ainult peaga töötades tunnevad nad igatsust kehalise töö järele ja tavaliselt on selles ka üsna osavad. Null on arv, mis näitab pidevat valmisolekut muudatusteks.

Nõnda siis leidsime, et kui Sinu maagiline arv on 7, siis muudkui loo ja laula! Ja ära unusta, et igas Hea Lapse numbris on välja kuulutatud mõni võistlus, millest osa võttes saad oma loovust arendada!

Henno Käo illustratsioon

Valimised!

"Valimised, valimised, valimised!" Nii kätsatades lendab juba mitmendat nädalat metsaringi Tiivuliste erakonna partei propagandist proua Harakas.

Keset madalat männikut, väikesel lagendikul, peavad aga tõsiselt omavahel aru Demokraatlikud Käpalised. Kuidagi ei meeldi neile Haraka kädistamine. Muud juttu ei kuulegi: "Tulge valima, tulge valima, ikka tiivulisi, ikka tiivulisi!"

Demokraatlikud Käpalised olid tüdinenud Tiivuliste erakonna kädistamisest. Kutsus siis Demokraatlike Käpaliste esimees karu Juhan kokku erakorralise koosoleku. Koos otsustati liituda Kaalujälgijatega. Juhan tegi sõprust jänes Jutaga. Nüüdsest pidi ta ju sööma ainult juurikaid ja muud tervislikku toidukraami, nii et meest tuli suu puhtaks pühkida. Valimiste võitmise nimel aga oli ta valmis kõigeks. Iga päev tulid Demokraatlikud Käpalised kokku ja hakkasid "rõõmsal meelel" sööma juurvilju ja muud sellist.

Mardipäeval, kui metsaplatsil asuva kella suur ja väike osuti jõudsid kaheteistkümne peale, hakati kogunenud häáli kokku lugema.

"Karü Juhan, karü Juhan, karü Juhan..." – "Proua Harakas, proua Harakas..."

Siis möödusid need kõige ärevamad minutid. Võeti välja ümbrik valimistulemustega, kus seisis 1) valimas käis 113 metsaelanikku. 2) 3 neist olid erapooletud ja seitsmel loomal oli raskusi kirjutamisega, aga seda ei saa pahaks panna, kuna metsakool on suletud juba paar aastat, põhjuseks õpetajate madalad palgad. 3) 51 häält sai Tiivuliste erakond.

Valimistulemuste teataja härra Mäger sai vaevalt oma lause lõpetada, kui saali teises otsas Demokraatlike Käpaliste poolt kostis rõõmuhõiskeid. Pärast pisikest pausi oli härra Mägral võimalus edasi lugeda: "4) Demokraatlikud Käpalised kogusid 52 häält."

Nüüd algas saalis täielik möll, mesikäpad hõiskasid, laulsid ning tantsisid. Täna oli nende rõõmupäev.

Kui nad veel surnud ei ole, siis arvatavasti on nad endiselt "rõõmsameelsed kaalujälgijad" ja metsas on võim nende käes.

Signe Anton
Tartu Tamme gümnaasiumist

Kirjalaps Karupere kapsalugu

Karupere kasvatas kuusiku kõrval kõnnumaal kapsaid. Kapsad kükitati kevadel. Kuival kevadel kastis karupapa kapsataimi kahe kastekannuga. Karumamma kõplas kapsavahed kobedaks.

Karujuuntsu Kalle koos Katiga kepslesid kilgates kapsaste kõrval, kisades kõvasti: "Kapsasupp! Kapsalohud! Kapsahautis! Kapsapirukas ka!"

Kasvasid koletumalt kopsakad kapsad. Karupapa karutas koorma koju, kuhi kerkis katuseni.

Ats Valdsalu Paide gümnaasiumist

Kuu

Väljas paistab kollane kuu,
öökull huikab: hu-huu, hu-huu!

Väljas paistab kollane kuu.
Sellel öökullil imelik suu.

Väljas paistab kollane kuu.
Ma leidsin maast dinosauruse luu.

Juhan Raud Vanalinna koolist

KOLM SOOVI KULDKALALT

II auhind Sten Roosi
muinasjutuvõistlusel

Kaidi Mironenkov
Pärnu Sütevaka
Humanitaar-
gümnaasiumi
7. klassist

Kord, kui oli järjekordne lämmatavalt palav suvepäev ja mina sammusin juba kümnendat korda jõe äärde suplema, tuli mulle vastu üks vana sõber.

Sõbral oli nagu laia naeru täis ja ta paistis väga õnnelikuna. Mina siis pärisin, et miks nii rõõmus. Sõber vastas: "Jõe ääres imelik asi juhtunud – eks mine ja vaata ise!"

Mina läksin väga uudishimulikuks. Lähen edasi ning mis ma näen: jõe ääres seisab kenake järjekord. Saba on nii pikk, et otsa ei näegi, kõik seisjad üpris muhedad. Mina hakkas pärima, milles asi. Üks vanapapi seletas: "Jõe ääres kuldkalakest nähtud, kes kõikide soove täitvat."

Ma küsisin siis: "Kui palju ta neid soove täidab?" Papi vastas: "Kolm soovi ikka, igale sajan-dale ühe peale-kauba." Mina sät-tisin end siis järje-korra lõppu kui üks viisakas ini-mene. Higi voolas ojadena, aga oma kolme soovi nimel

kalakest, kes sinu soove on nõus täitma.

Kui minu kord kätte jõudis, olin üpris räsitud, sest keegi kogu aeg tõukles järjekorra lõpus. Kuldkalake paistis päris mõnus loomake olevat. Tema käest sain teada, et mina olen see õnnelik, kes oli sajas, ja ma sain soovida neli soovi. Järjekorras kaaludes ei jõudnud ma kuidagi otsusele, millist soovi võtta või jätta. Lõpuks tuli mulle üks hea idee – näiteks minna üksikule saarele koos paari sõbraga. Kuldkalake nõudis põhjendust. Mina vastasin, et tahaksin olla sõpradega koos ja neid paremini tundma õppida. Kuldkalake käskis järele mõelda, kas see on ikka hea mõte. Mina ainult noogutasin. Siis tuli kuldkalakesele väga kihvt mõte: ta kavatses mind saata koos sõpradega troopilisele saarele kadunud aaret otsima. Mina küsisin talt: "Kas ma võin kohe mitu sõpra kaasa võtta? Ja millega me sinna saame?"

Kuldkalake vastas: "Võta nii palju sõpru kaasa, kui tahad. Te lähete saarele ühe piraadi laevaga." Kohkusin hirmsasti ja küsisin, miks just piraadi-laevaga. Kuldkalake vastas: "Kui tahad, võid ujudes ka minna. Ma võin kahe päevaga sinna ujuda, sest olen kuldkalakestest kõige parem ujuja." Küsisin talt: "Kas ma võin teise soovi ka ära öelda?"

Tema oli igatahes nõus. No ma küsisin temalt ajamasina. Jälle küsiti mult põhjendust. Mina vastasin: "Olen alati unistanud rännata meie ajaloo-

lastele tund-matutes ajastutes ning tahaksin meie maailma ajaloo natuke-negi seigelda." Ise mõtlesin: huvitav, kas keegi on seda soovi ka nõus täitma. See keegi oli nõus küll peale väikest pinnimist. Kolmandaks sooviks oli mul saada endale vanem õde ning et mu vennad normaalsemad oleksid ja mind puhkepäevadel nii umbes kella kaheksa ajal üles ei ärataks. Kuldkalake nõustus sellegi sooviga, kui ma teda natuke anusin ja jõudsin kolm korda tema peale vihastada. Veel soovis ta teada põhjust, mina vastasin, et püüdku ta elada koos kahe võimatu vennaga, kes kogu aeg ülbitsevad, vahetavad luba küsimata telekanaleid ja karjuvad just siis, kui mina üritan magada (õnneks nad küll öösel ei karju, nii nagu igal pühapäevahommikul). Selle peale vastas kuldkalake, et tal on igati normaalsed õed ja vennad, kes tavaliselt ei karju ega ülbitse ning telekat vaadata kaladel kohe kuidagi ei õnnestu. Vanemat õde tahtsin ma seepärast, et mul on kõrini sellest kaman-damisest, mida minuga ette võetakse. Muidugi saab suurem õde mind aidata õppimises, kui ma millestki aru ei saa. Kuna kolmas soov koosnes kahest osast, siis neljandat mul kuldkala käest välja nuiata ei õnnestunud.

Nüüd ma siis istun sellel üksikul saarel, kuhu kala mind saatis paari sõbra, suurema õe, normaalsete vendade ja mõne vastiku piraadiga. Mina neid piraate ei soovinud, aga kalake arvas, et see on igati hea idee, kui on ka paar habetunud, jultunud piraati, kes kogu aeg ropendavad, joovad rummi ning segavad unerahu igal võimalikul viisil. Ajamasin seisab aga kodus, ootab meid ja podiseb omaette. Kui siit üksikult saarelt ükskord ära saan, ei räägi ma enam ühegi kuldkalaga.

Pildi joonistas Margit Vähi

Urmet Kazlauskas
Kullo galerii näituselt

Meie kool

Meie linnas tore kool,
igas klassis laud ja tool.
Igal toolil istub laps,
kes on väga virk ja kraps.
Meie õpetaja tore –
õpetab meid nii mis kole!

Maarja Järvekald
Tõrvast

Koolipingi kaebelaul

Ma tulin suurest tehasest,
ei olnud muud mul teha, sest
ma olin väike koolipink
ja kooli kuulub minu hing.

Ma olin ilus, uhkust täis,
mull' maailm kauneim paik siis näis.
Mul kruvid küljes olid kõik
ning kaunis oli laki läik.

Ja istus minul väikene –
üks plikake kui päikene.
Ta oli hoolas, virk ja kraps –
see esimese klassi laps.

Kuid kui ta kasvas suuremaks,
sai temast väga paha laps –
ei tea, mis juhtus temaga,
et minuga nii tegi ta:

ta kruvid keeras küljest mul
ja peale kirjutas mull' "loll".
Ta laki kriipis minult maha
ja nätsu kleepis selja taha.

Nüüd olen katkine ning kole,
ei mingit jälge ilust ole.
Kas tõesti nõnda noorelt ma
pean pensionile minema?

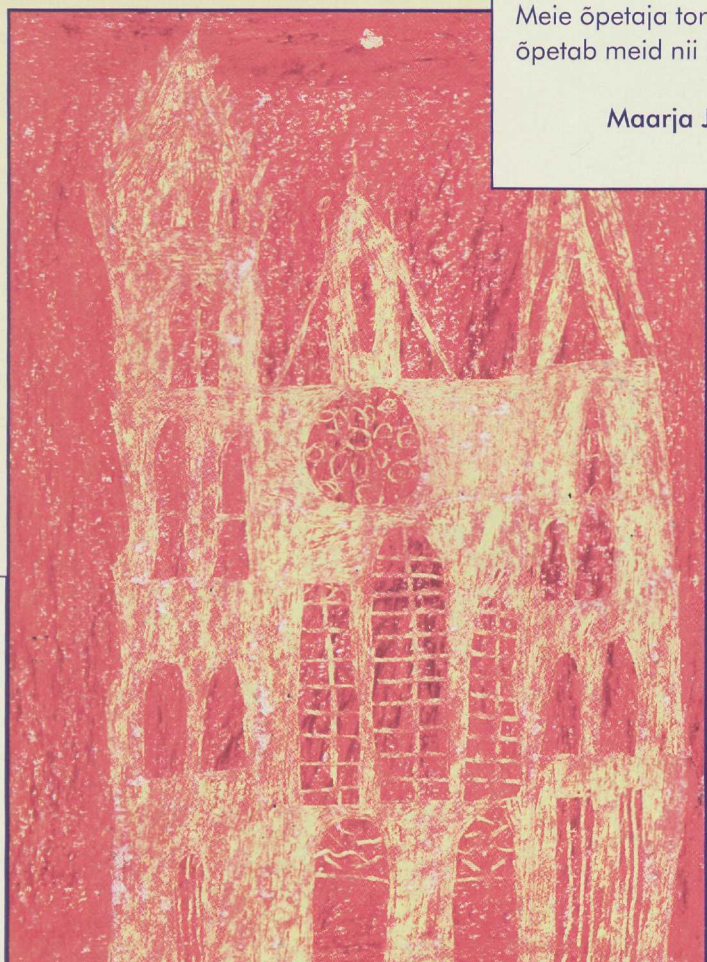
Oh tule, noor ja tugev mees,
ja vaata ringi klassi sees.
Kas oskad mõnda nippi sa,
et minusugust aidata?

Triin Toomel
Võhma gümnaasiumist

Väsimus

Küll on magada nii tore,
koolis käia – oh, mis kole!
Vara tuleb tõusta üles,
koolikott on raske süles...
Just see mata, esimene tund,
segab kogu aeg me und.
Seal tuleb korrutada, jagada.
Miks me ei saa ükskord magada?

Annika Pšennaja Laagrist

Tõnis Väli
Kullo galerii näituselt

Oi, kui õudne!

Kummaline koolitee

Ühe tüdruku koolitee läks läbi suure surnuaia. Muidugi oleks ta võinud minna ka teist teed pidi, kuid läbi kalmistu minnes võitis ta oma teekonnal 3 km, seepärast surus ta igal varahommikul oma kartused maha ja ruttas haudade vahelt läbi. Koolist koju tuli tüdruk tavaliselt valgel ajal ja siis tundnud ta mitte hirmuraasugi. Kuid ükskord oli ta unustanud matemaatika ülesanded tegemata ja jäeti peale tunde neid tegema. Tüdrukule matemaatika ei meeldinud, ülesannete lahendamine võttis tal mitu tundi. Ja seekord oli ta koduteel juba pilkaselt pimedal ööl.

Ka surnuaias valitses pimedus. Tüdruk värises ja vabises ega saanud kuidagi edasi ega tagasi. Ta ei teadnud enam, kust kaudu peaks koju minema. Õnneks märkas ta eemalt lähenemas pikka kasvu onukest.

Tüdruk küsis: "Onu, kas te ei võiks mind läbi kalmistu juhatada?"

Mees naeratas ja hakkas tüdruku ees kõndima. Õige pea hakkasid ka tüdruku silmad pimedas seletama ja ta nägi eemalt puude vahelt paistmas maanteed.

Tüdruk tänas surnuaiateise otsa jõudes viisakalt oma saatjat ning küsis sellelt: "Aga kas teie, onu, ei karda öösel pimedas surnuaias käia?"

Mees mõtles pisut ning vastas siis hauatagusel häälle: "Ei, mis mul ikka karta. Aga kui ma veel elus inimene olin, siis kartsin küll!"

Jüri Saamann Harjumaalt

Kummituste küüsis

Ma olin tähele pannud, et Kambja kiriku tornis sütitib igal öösel mingi tuli. Mind pani imestama, et keegi veel nii hilja kirikus on. Ükskord juhtus midagi ebatavalist: kiriku uks avanes ning sealt astus välja preestririietes luukere. Ta sammus kohmakalt minu poole, ma ehmatasin väga.

Luukere pomises midagi ja kirikust astus välja suur kamp surnud inimesi. Nad nabisid mind kinni ja viisid kirikutorni. Seal hakkasid nad mulle seletama, et neil on väga vaja veel ühte kamba liiget, sest neid peaks olema täpselt 50. Kui neid oleks 50, saaksid nad täiskuu ajal kummitama minna.

Vastasin neile, et mina kamba liikmeks saada ei taha. Kui nad seda kuulsid, hakkasid nad mind piinama. Kummitused sidusid mind ahelatega seina külge ja hakkasid kividega pilduma. Õnneks tõusis päike ja nad pidid kaduma.

Sellest ajast alates pole enam kirikutornis tuld süttinud.

Paul Unt Kambjast

Kirjalap

Metsamõrvar

Elas kord üks kahekümne aastane palgaröövel, kelle nimi oli Röövel Rihard. Muud ta ei teinudki, kui ainult röövis. Ühel vihmasel ööl läks ta metsa. Seal kohtas ta metsamõrvar Meretormi. Ta ei hakanudki kartma, sest et oli kartmatu. Metsamõrvar ajas temaga juttu ja nad jalutasid ühe puu alla. Röövel Rihard arvas, et metsamõrvar on sama halb kui tema. Aga metsamõrvar Meretorm oli tegelikult hea. Tal oli sellepärast selline imelik nimi, et ta oli metsa-vanglas olnud. Ta teadis kõigest Rihardi röövimistest ja seepärast otsustas ta Rihardi mõrvata. Veri pritsis läbi vihmajärgu. Igal pool oli ainult veri. Meretorm pogenes, aga Rihardi laip oli veel palju aastaid samal kohal.

Erika Laidla Tartust

Salmik, salmik, vaata ette!

Tere, hea laps
Triibu-Liine!

Olen lugenud kõiki sellel aastal ilmunud "Häid Lapsi" ja nad meeldivad mulle väga. Eriti meeldib mulle salmikulehekülg ja seepärast otsustasingi kirjutada oma salmikust mõned luuletused.
Riina Kaasik

Võõrad me olime,
sõpradeks saime.
Kelleks me jääme,
seda ei tea.

Kui sõber sõbra unustab,
siis vesi kalju purustab.

Lilledest armastan roose,
sõpradest armastan sind.
Aga keda armastad sina?
Kas roose, teisi või mind?

Miks mõtlen ma sulle?
Miks ootan ma sind?
Sa ei kuulu ju mulle,
sa ei armasta mind!

Pilk säravaist silmist
ei unune,
sõprus suudlusega
ei purune.

Vähe on puid,
mida tormid ei purusta,
vähe on sõpru,
kes sõprust ei unusta.

Kui mitmekümne aast pärast
mu nime juhtud kuulma sa,
siis meenuta ja ütle vaikselt:
"Jah, teda ükskord tundsin ma."

Kas tead, kui tume on meri,
kui pime on pilkane öö,
kui valus on nutetud pisar,
kui lahku viib sõprade tee?

Liigne arm ei kesta kaua,
liigne sõprus leiab külma haa.

Kõik veevoolud vaikivad,
ei vaiki igatsus.
Kõik lilled-roosid närtsivad –
ei närtsi armastus!

Poiss on selleks,
et peol tantsida,
jalaga segada,
ninapidi vedada.

Nagu südamed lahkuvad tuules,
nagu õielehed langetab roos,
nii ei mäleta varsti meist keegi
seda aega, kui olime koos.

**Järgmised
salmid saatis
Karin Needo Moostest**

Ära usu memme juttu,
et ei tohi poissi petta.
Võta kinni, anna suud,
nii et ragisevad luud.

Igas inimeses,
peab olema viga,
et ta oleks ilus!

Ela, võitle, võida,
ära põrgu sõida!
Põrgus on nii pime,
et unustad mu nime!

Tasa kohiseb tuul,
tasa sosistab huul,
tasa hüüab mu suu:
"Ära unusta mind!"

**Tere, Hea Laps!
Arvan, et minu
salmikus leidub veel
luuletusi, mida
pole avaldatud!
Kairi Korde Võrust**

Kui ilmast läbi rändad sa,
siis usu, looda, armasta!
Ja seda meelde tuleta,
et sõber Kairi elab ka!

Kevadel, kui lumi sulab,
vaikses metsas laulab lind
vaiksel-vaiksel õhtutunnil –
mäleta siis, sõber, mind!

Hoia vahel aken lahti,
lase tuppa tulla tuul!
Tuhat tervist sulle saadan
igal õhtul, hommikul.

Tasa mul mälestus hinges kiigub,
tasa mu sullepea paberil liigub,
veel tasem ma palun sind:
ära iialgi unusta mind!

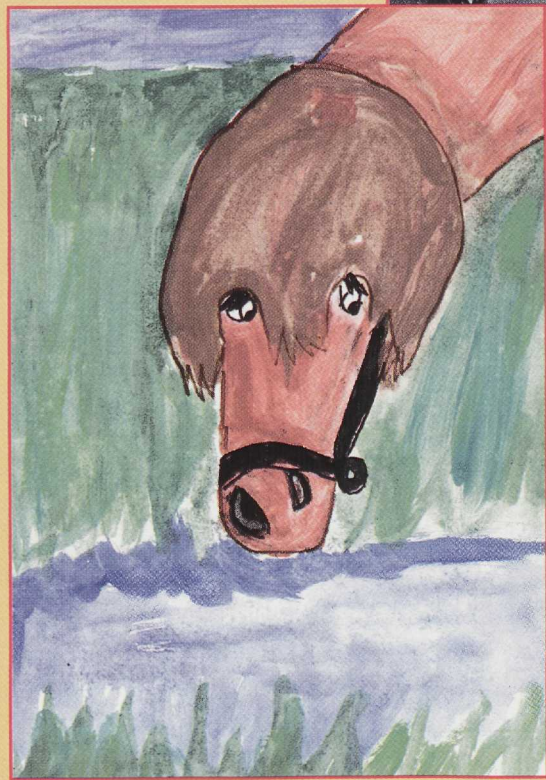
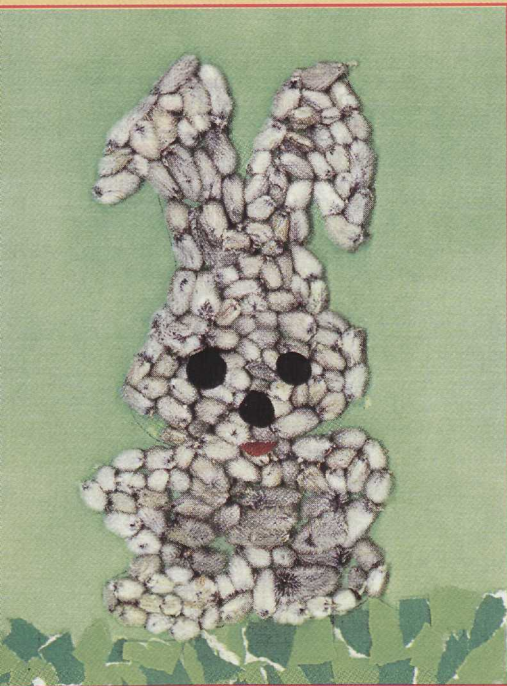

Laste töid

Tartu Puškini Gümnaasiumist

Jura B. 2. klass

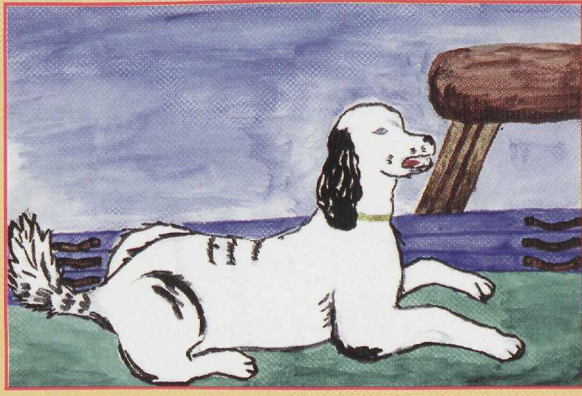
Oksana Korobova
4. klass

Bahmatšov
3. klass

Kristina Borovets
3. klass

Denis Baldinov
4. klass

Meie tantsime lindy hoppi!

MAURI MLETSIN (12): Käin teist aastat tantsutrupis MODUS. Selle ajaga olen palju õppinud tantsust ja elust üldse. Minu tantsupartneri nimi on Kertu-Kaisa. Ta on selline nagu teisedki tüdrukud, aga mina tahan tantsida just temaga. Võistlustel oleme koos käinud kaks korda: eelmisel aastal võistlesime Eestis, aga nüüd aprillis käisime lahtistel lindy hopi võistlustel Oslos.

Enne võistlust me natuke ikka närveerisime ka. Kuna olime kõige nooremad osavõtjad, siis lasti meie paaril eelvoorust üksi tantsuplatsil olla. Ja me oleme esimene lindy hopi paar Eestist, kes on rahvusvahelistel võistlustel pääsenud eelvoorust ilma lisavooruta otse poolfinaali. Olime nii õnnelikud, et tahtsime ka finaali pääseda. Sellest jäi siiski natuke puudu. Kokkuvõttes saime 7. koha ja pisikesed karikad.

KERTU-KAISA POPS (13): Oleme Mauriga koos tantsinud kaks aastat. Ühel päeval ütles meie treener Piret, et aprillikuus toimuvad Oslos lindy hopi võistlused. Me treenisime kaks pikka kuud ja aprilli lõpus sõitsimegi Norrasse. Sealgi harjutasime veel, et võistlustel ühtki viga ei tuleks. Eelvoorust läks meil nii hästi, et pääsesime lisavooruta poolfinaali. Meile Mauriga kingiti imepisikesed karikad ja suur pahmakas lilli selle eest, et oleme nii noored ja hakkajad.

Toomas Kongi fotod

Mauri: Finaali pääsemisest jäi siiski natuke puudu...
Kertu-Kaisa: Oleme Mauriga tantsinud kaks aastat.

Kaunistatud šokolaadimunad

- 200 g tumedat šokolaadi
- 100 g kookosrasva
- 0.75 klaasi vahukoort
- 2 - 3 spl. essentsi
- 3 - 4 spl. peenestatud pähkleid
- 3 - 4 spl. rosinaid või
- purustatud pähkleid, kirsse
- 6 - 8 munakoort
- Kaunistuseks mandlipuru või strösseleid

Koostisained soojendada nõrgas kuumuses ühtlaseks massiks. Lasta jahtuda, maitsestada essentsiga. Lisada rosinaid ja kirsitükid. Panna mass tilaga kannu ja valada (muidugi tühjadesse) munakoortesse. Hoida vähemalt paar tundi külmkapis. Siis koorida munad ettevaatlikult ja veeretada mandlipurus või strösselites. Kui vaja, siis pintseldata sulašokolaadiga, et puru paremini kinnituks.

Head isu!

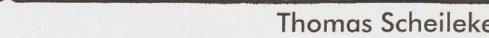
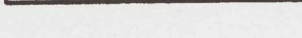
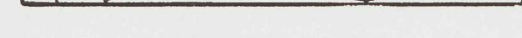
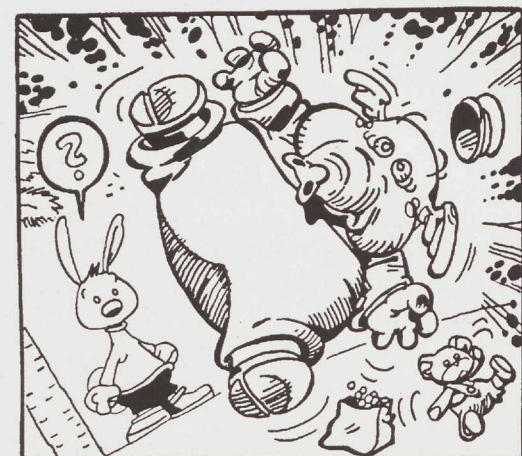
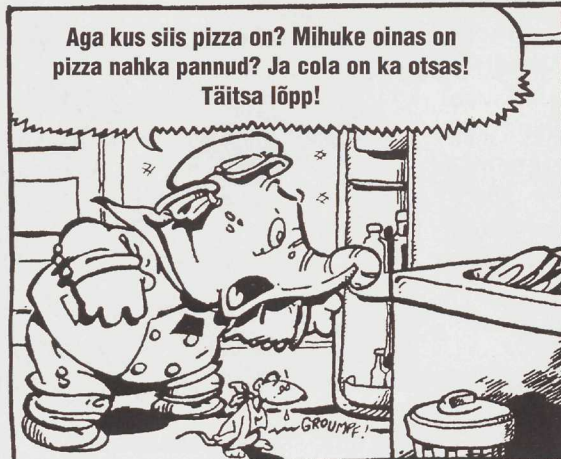
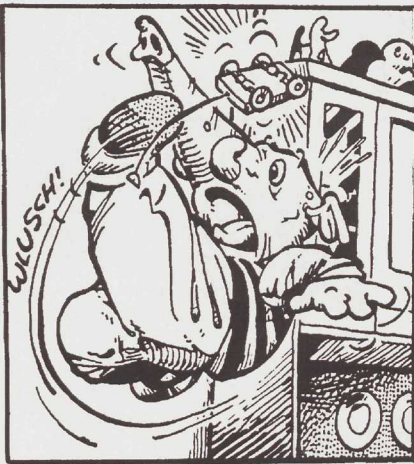
**Kirjutan teile oma
lemmikmaiustuste retseptid.**
Loodan, et nad maitsevad ka teistele lastele!

Porgandikompvekid

- 250 g porgandeid (või muid juurvilju)
- 30 g rosinaid
- 100 g küpsiseid
- 1 dl koort
- 1 dl mett või suhkrut
- 30 g hakitud mandleid
- 1/2 - 1 tl. kaneeli
- kirjut raesuhkrut või kookoshelbeid

1. Puhastatud porgandid riivida peeneks. Hautada veidi aega koos võiga.
2. Lisada kaneel, mandlid, hakitud rosinaid, koort, mesi või suhkur. Laste segul jahtuda.
3. Vormida massist väikesed munad,

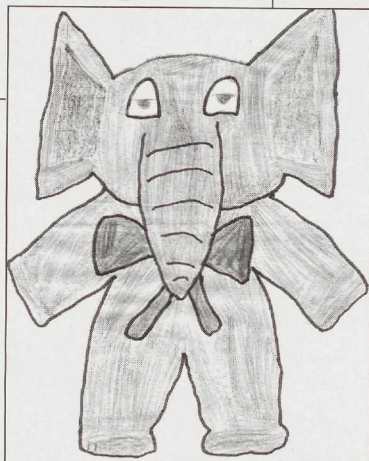
Kirjalaps

Nässa

Päta

Londu
Erika Laidla

Kaisukaru Trudi meenutused (Katkend)

Mulle meenub üks päev, mis polnud just eriti meeldiv. Mind otsustati vannitada. Kui aus olla, siis oli mu karv tõesti määrdunud. Mind pandi suurde vanni ja ema pesi ning hõõrus üsna kaua. Peale loputamist pandi mind kõrvapidi nõõrile kuivama. Seal rippusin ma kaks päeva – alles siis olin täiesti kuivanud.

Nii möödusid aastad ja Elari hakkas koolis käima. See on koht, kuhu mind ei võeta! Ühel korral olen siiski kooli pääsenud. Esimeses klassis kästi lastel kaasa võtta oma lemmiklelu. Nii ma siis rändasingi ranitsas kooli. Seal oli palju lapsi ja hirmus lärm. Enam ma kooli kaasa ei kipu.

Nüüdseks on Elari 11 aastane ja kaisukaruna võiksin ma pensionile minna. Karv ei ole mul enam nii kohev kui 9 aastat tagasi ja nina on ka natuke viltu... Loodan, et leian varsti koha Elari karude kollektsioonis. Nimelt kogub mu sõber karusid ja neid on tal praegu 47. Väiksemad istuvad ilusti riivilil, kuid kaks kõige suuremat on ruumi- puudusel maale viidud. Samuti kogub mu peremees karudega postkaarte.

Mul on väga hea meel, et mind ei ole kunagi mõne teise karu vastu välja vahetatud, kuigi nii mõnigi on minust uhkem ja ilusam. Loodan, et pääsen vahel veel kaissu ja siis saab vanu aegu meenutada ja memuaaridele lisa mõelda.

Memuaarid pani kirja Elari Haugas Raasikult

Memuaare kaisuloomadest Neil on kindla peale hing sees!

Siis, kui keegi ei näe, lendavad Maa kohal ringi väikesed ümmargused asjad. Nad on karvased ja lapergused, pat-side ja käppadega olevused. Neid on vist palju, sest ükskord tõi jõuluvana igale lasteaia titerühma lapsele ühe sellise olevuse. Mina sain endale siis Nässa esivanema, kes pärast heinaküüni ära kadus. Aga et ma olin väga õnnetu, siis tuli mulle padja alla Nässa. Ta tuleb mulle igal öösel kaissu ja näitab unenägusid. Ja nüüd sai ta ka poja, kelle nimi on Päta.

Ma mängin Päta ja Nässaga peitust ja palli ka. Neile ei meeldi küll, kui pall otse pea peale kukub ja nad veel lapergusemaks lööb. Aga Päta ei mossita sellepärast – ta mossitab ainult siis, kui üks paha inimene – nimelt emme – räägib mingist karunahast ja sametkleidi tükist.

See ei ole õige, et Nässal ja Pätal on vatiin sees! Neil on kindla peale hing sees!

Annaliisa Kaaremaa
Mõisaküla keskkooli 3.b klassist

Minu kunagine kaisuloom Londiste

Minu esimene kaisuloom oli umbes 20 cm pikune kollane elevant. Panin talle nimeks Londiste, sest olin just samanimelise raamatu läbi lugenud. Londiste pea oli saepuru täis ja krõbises naljakalt. Kuklas oli tal õmblus lahti hargnenud ja sealt pudenes vahete vahel natuke sisemust välja. Silmad olid tal tillukesed ja neid sai ringi kruttida, mida ma ka tegin, kui und ei tulnud. Ka jalgades oli tal saepuru, nii et jalaotsad laperdasid, kui kaisulooma raputasin. Londiga oli sama lugu.

Ühe korra ma pesin teda ja enam seda ei korranud: loom läks sisseimbunud veest raskeks ja ei tahtnud pikka aega kuivada.

Londistel riideid polnud, nii ei jäänud mul üle muud, kui tuli need talle ise teha. Panin Londiste riide peale ja joonistasin kontuurid. Kuna mul oli õmblusvarudega halbu kogemusi, siis jätsin need õige laiad, nii et püksid tuli traksidega varustada, et nad alla ei kukuks.

Kuigi Londiste oli väike, kukkus ta ikkagi alati voodist välja – oli ime, kui teda pörandalt ei leidnud.

Praegu elab Londiste minu maa-kodus klaasvitiinis koos nukkudega. Talle on seltsiks minu õe endine kaisuloom – roheline jänes.

Rita Rõõmus Võrust

SEEKORD

OOTAME MUDILASTELT
JONISTUSI VISSIDEST.

VALIGE ISE, KAS JOONISTATE PILDI
LUULETUSE VÕI JUTUKESE AINETEL.

JUTUKE ON SUURE TÜDRUKU
KIRJUTATUD, SEEPÄRAST ON SEAL
KA VÄGA PIKKI SÕNU,
MILLE LUGEMISEL PEAB VIST
EMA APPI PALUMA.

PULLILE RÕNGAS NINNA!

MAALAPS TEAB, ET PULL ON LEHMA MEES JA VASIKA ISA.
TEMA EI KANNA RÕNGAST KÕRVAS EGA SÕRAS, VAID
HOOPIS NINAS!

KINDLASTI ON SUL MÄNGUASJADE KASTIS MÕNI
PLASTMASS-RÕNGAS. VAJAD VEEL PAPPI, KÄÄRE, VÄRVI,
PINTSLIT, LIIMI JA VÄIKEST NAGI VÕI KONKSU. PAPILE
JONISTA PULLI NÄGU, VÄRVI SEE ÄRA JA LÕIKA VÄLJA
(EHK EMA VÕI ISA AITAB?). KUI VÄRV ON KUIVANUD, KLEEBI
PULLI NINALE KONKS. KUI KINNITAD OMA PULLINÄO
SEINALE, VÕID SÕBRA VÕI VENNA-ÕEGA VÕISTELDA, KES
SAAB KÕIGE ROHKEM RÕNGAID PULLILE NINNA VISATUD.

VÄIKE VASIKAS

VÄIKE VALGE VASIKAS VEETIS
VÕILILLEVARTE VAHEL VIDEVIKKU. VESI
VULISES VAIKSELT. VASIKAS VÕIMLES
VALLATULT VAARIKATE VAHEL.

VIHANE VARES VOLKSAS VABAR-
NATE VAHELT VÄLJA, VAAKSUDES:
"VASTIK VASIKAS, VÄLJA VAARIKUST!
VÕID VAID VÕILILLI VÕTTA!"

VANA VÄARIKAS VISSI VIJU VAARUS
VARESENI. VARES VISKAS VARVAST.
VAPPER VIJU VIIS VASIKA VÄLJALE VILJA
VITSUTAMA. VARES VÄNDERDAS
VIBALIKU VAHTRANI.

KATRIN LAIDLA

6-AASTANE
JONAS VANGONEN
MÕTLES VÄLJA SELLESD SÄLMIDI

PÄTU UUS LAULUKE

PII-PÄÄ-PÄÄ,
PÄÄ-PÄÄ-PÄÄ,
PIPSI-PÄPSI-PIBA-PÄBA,
SIU SAMAMIU!
PIPPADI-PÄPPADI, PIPPADI-PÄPPADI,
PÄ, PI, PÄPP!

LUGEJATE ÜLESANDEKS
ON VÄLJA MÕELDA,
KUS SEDA LAULUKEST KÕIGE
PAREM LAULDA OLEKS!
(VÕIB KA JOONISTADA!)

MERI

MIS OLEKS KUI EI OLEKS TAEVAST
MIS VÄRVI OLEKS SIIS MERI
SEDA EI TEA KEEGI
ISEGI MITTE TEADLANE

LEHMADE TEADE

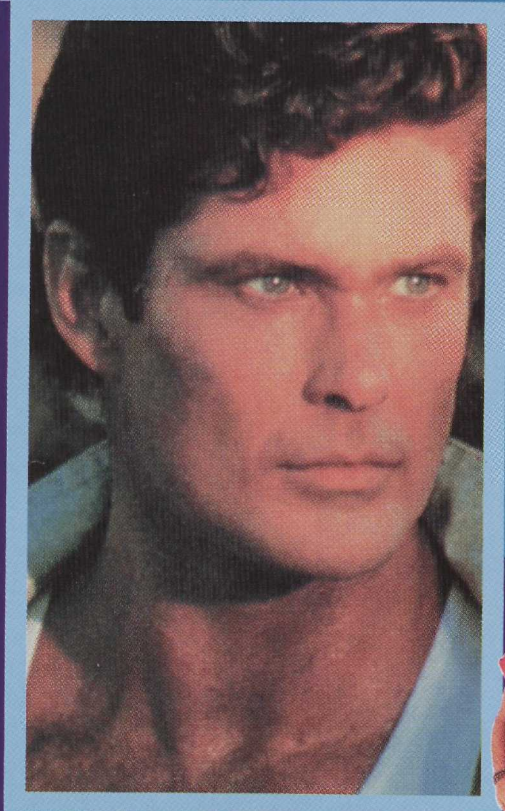
LEHMAD JOOKSID ÄHKIDES
LINNA TEADET VIIMA:"
"ÄRGE JOOGE PÄHHIDE,
JOOGE PAIDE PIIMA!"

ELLEN NIIT

David Hasselhoff

Tegid sa kiireid edusamme?

Jah, juba mõne aja pärast seisin ma 4 korda nädalas rambivalguses.

Kuidas sa filmi sattusid?

Filminäitlejaks saada oli mu suur salasoo. Sõitsin selleks Los Angelesisse, kus olin aga töötanud näitleja – minusuguseid oli seal palju. Et ära elada, töötasin ühes restoranis kelnerina. Ühel päeval mul aga vedas – minu kliendiks sattus talendiotsija. Ta sattus vaimustusse minu välimusest ja andest. Alguses sain küll vaid pisikesi kõrvalosi.

Millest sai alguse sinu läbimurre?

Mulle pakuti peaosa seriaalis "Knightrider". See seriaal sai edukaks nii USA-s kui ka mujal maailmas. Kuid suurem tunnus tuli teise seriaali – "Baywatchiga" ("Rannavalve").

Davidi ankeet:

Sündinud 17. juulil 1952. aastal Baltimore'is (USA)

Kodu: 15-toaline villa Kalifornias

Lemmikmuusika:

Wolfgang Amadeus Mozart

Lemmikmaa(koht): Austria Alpid

Lemmikspordialad: kõik

veespordialad, tennis,

Ameerika jalgpall

ja suusatamine.

Davidil on kaks tütart:

Taylor-Anne (7.a.) ja

Hayley-Amber (5.a.)

David, millal sa otsustasid, et tahad näitlejaks saada?

◦ Kui ma olin 7-aastane, käisin koos vanematega lasteteatrite festivalil Jacksonville'is (USAs) ja sellest alates tahtsin ma näitlejaks saada. Käisin nii kaua oma vanematele peale, kuni nad lubasid mul kooli kõrvalt näiteringis käima hakata.

Mis oli su esimene roll?

Uskumatu, aga mu esimene roll oli peaosa. Mängisin "Peter Paanis" nimiosa.

Millised olid su esimesed edusammud näitlejana?

17-aastaselt võeti mind Ameerika keskkoolide parimate näitlejate liitu – "Troupe of American College Playersisse".

Mida sa peale kooli lõpetamist tegid?

Astusin Chicago dramakooli, et näitlejaks õppida.

Millal sa oma lauljakarjääri alustasid?

1989. aastal tuli välja mu esimene album "Looking for Freedom" ("Vabadust igatsedes"), mis tõusis ka hitiks. Sellele järgnesid mitmed teised albumid.

On sul ka oma moto?

Jah – igaüks võib midagi saavutada, kui ta vaid endasse usub.

Autogrammi aadress:

BMG Ariola Musik
Ges.m.b.H.
Erlachgasse 134-140 1101 Wien,
Austria

Austria Lastekirjandus-
keskuse loal ajakirjast "Philipp"

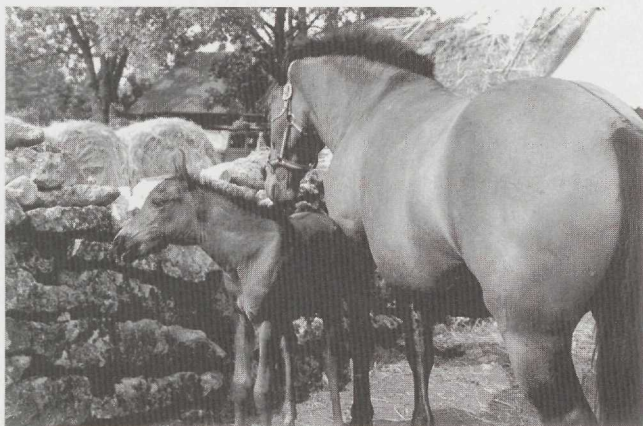

Ratsavõistluse tulemused

Jukulikke hobumõistatusi

Hiljuti toimus võistlus, millest võttis osa kaheksa hobust. Võistlusprotokollid läksid küll kaduma, kuid pealt vaatajatelt saadi siiski andmeid, mille põhjal saadi teada, kes traavlitest oli esimene, kes viimane.

Pane sinagi hobused ritta – andmed on sellised.

- Peedu jäi Emmast kolme koha võrra tahapoole.
- Lotast eespool oli 5 hobust.
- Emma jõudis finišisse Fifi ja ja Äpu vahel.
- Pedro oli Miirast kolm kohta ees.
- Äpu astus üle finišijoone enne Pedrot.

Pullijutud

Elas kord pull,
kel nimeks pandud Null.
"Tal sarvedeks olid Dirolid
ja kõhu sees kasvasid kalorid.
Ta pesi ennast Colaga
ja kammis juukseid soolaga.
Ta mängis koos Hallsiga
ja sõitis ringi Marsiga.
Ta naeris koos Largoga
ja tantsis tantsu Nussaga.
Ta laulis koos Sprite'iga
ja tagus vutti Laysiga.
Ta hüppas koos Fantaga
ja viskas nalja õllega.
Oli moodne pull ta,
tiptop reklaamija!

Erik Jaaniso Tartust

Missugune neist on koht Eestis, kas
a) Täkuvere b) Ruunavere c) Märavere?

Mida hobused kannavad
kaela peal, kuid daamid
panevad küüntele ja juustele?

Missugune neist on hobusetõug,
kas a) jüri b) türi või c) tori?

Mis on see, mille kaotamist
hobused peavad õnnetuseks,
kuid inimesed õnneks?

Mis kasvab vesises kohas,
õitseb varakevadel
ning meenutab oma nimes
hobuselast?

Mida hobused kannavad
tagumikul, kuid tüdrukud peas?

TARTU KUNSTIGÜMNAASIAM
KUULUTAB VÄLJA EESTI KOOLINOORTE
KARIKATUURIVÕISTLUSE
"MIDA NAERAD, KOOLIJÜTS?"

TEEMA: **RAHA**

Oodatud on mustvalged originaaltööd.

Tööde arv, formaadiga 210×297 (A4) on piiramatut.

Iga töö tagaküljele kirjutada nimi,
perekonnanimi, kool, klass ja aadress.

Tööd tuleks saata või tuua 1. aprilliks, 1999. a. aadressil:

EE2400, Tartu, Aianduse 4, õp. PAUL KUNMAN

Töid ei tagastata, parematest töödest korraldatakse näitus.

NB! PARIMATELE AUHINNAD!

Elistvere asub Jõgeva maakonnas, kauni Vooremaa keskmes – just selles paigas, kus Kalevipoeg otsustas muiste Eestimaa viljakandvaks künda. Kus võimas ader pööras vao serval mulla üles, sinna kasvas mägi, vao põhja aga tekkisid orud, jõed ja järved.

Slaidid: Edgar Kask

Elistvere on Vooremaa vanemaid mõisaid. Elistvere mõisat on mainitud ürikutes juba 1355. aastal. Läbi aegade on mõisa valdused kuulunud mitmetele mõisnike suguvõsadele.

Elistvere oli suuremaid ja esinduslikumaid mõisasid Vooremaal, eelmise sajandi keskel, Ungern-Sternbergide valitsemisajal koosnes mõis 28 kõrvalhoonest, millest on tänaseni säilinud barokne ait, keldriga kõrvalhoone ning mõnede abihoonete vundamendid.

Elistverest on pärit omaaegse Bergmanni-abiraha asutaja Taavet Bergmann, kes asutas 1903. a. 500-rublase kapitali "Eesti kirjanduse edendamiseks ja eesti soost õppiva noorsoo toetamiseks". 1905 -1932 sai Bergmanni abiraha üle 800 õppija.

Ministrite

kasupojad elavad loomapargis

Mõisahoone lähedusse rajati 200 aastat tagasi astanguline iluaed ilusate tiikide, põetud pöösaste, lillepeenarde ja muruväljakutega, millest on tänaseks vähe säilinud.

Kaunist pargist on säilinud ilusaid põlispuude gruppe, üksikpuid ja mõned pargipiirdele jäävad alleed. Võimsalt mõjub pea-aegu kilomeetri pikkune põlistammedest allee. Pargi idapoolses osas on üksikute põlispuudega ilus pargiaas, mis on kevadel sinililledest sinine ja suvel härjasilmadest valge. Kesksuvel lisavad ilu mõned kurekellade grupid ja kaunite karminpunaste kellukatega tiigerliiliad.

Park on looduskaitse all.

Miki on emata jäänud kitsetall, kelle töid loomaparki Pala loodusesõbrad. Piisonid, rebased, ilvesed ja kabehirved on toodud Elistverre Tallinna Loomaaiast.

Piisonid ja rebased hiilgavad nimekate ristivanematega, kes ristilaste eest hoolt püüavad kanda. Piison Villu ristiisaks on keskkonnaminister Villu Reiljan ja ilvesepoisi ristiisaks haridusminister Mait Klaassen.

Piisonid, hirved ja metskits elavad praegu turvaaias, et kohaneda uue elupaigaga, ilvestel ja rebastel on pargis juba oma alalised "korterid". Kui mõnele loomadele meeldib külalistajate tähelepanu, siis suhtuvad ilvesed külalistesse ettevaatlikult ega soovi ennast igaühele näidata.

Parki on rajatud looduse õpperada, mis tutvustab pargikujundust, huvipakkuvaid taimeliike ning võimalusi nende kasutamiseks igapäevaelus. Õpperajal saab tutvuda looduskaitsealuse porinõiakolla ainukese levialaga Eestis.

Jalutuskäigul kohtab sageli ka looduslikke metsloomi. Eriti huvitav on vaadata kopra tegevuse jälgi Elistvere järve äärses noarendikus. Sügiseti on tammede aluseid

käinud tuhnimas ja toitu otsimas metssead.

Elistvere loomapark on alles noor. Tulevikus on 50 hektari suurusele maa-alale kavandatud asustada kodumaiseid metsloomi ja varem meie looduses esinenud, kuid tänaseks hävinud loomaliike. Kavas on eksponeerida ka huvitavaid linnuliike.

Elistveres tahetakse ravida, hoida ja hooldada ka vigastatud ja ilma emata jäänud metsloomi.

Lähiajal valmib väike taluloomade koppel, mis peaks huvi pakkuma eriti just linnalastele.

Ene Ilves
Kaupo Ilmet

Elistveres on esimene loomapark Eestis.

Loomapark avati 27. augustil 1997. Esimesteks asukateks olid euroopa piisonid. Euroopa piison on eelkõige küttemise tagajärjel looduses hävinud liik. Tänu loomaaedadele ja eravalduses säilinud loomadele on õnnestunud asurkond säilitada.

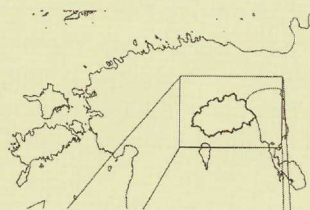

Praegu on loomapargis

- euroopa piisonid Vilja ja Villu
- rebased Tüdruk ja Poiss
- ilvesed Ene ja Mait
- kabehirv Dona sugulastega
- metskits Miki

Teadmiseks loodusesõpradele!

Elistvere loomapark on avatud iga päev 10 - 17. Täpsemat teavet Vooremaa ekskursioonide kohta saab Vooremaa Looduskeskusest telefonidel 277 41 150 või 250 26 560.

Tuudur,

Plutt ja

Magdalena

Algus märtsinumbris

Kati Murutar

Plutt ei uskunud seda põlvest-põlve juttu: "Seda ei saa unustada! Ja mina arvasin, et sa varjad ennast selleks seal puuris, et mina sind tuuseldada ei saaks... Tegelikult istud sa siis hoo- pis kinni."

Magdalena nõustus: "Seda võib ka niimoodi väljendada."

"Kuidas sa sellega ometi lepid!" tärkas Plutis vabadusvõitleja.

Magdalena selgitas: "Ma ei tea muud tahta. Ma pole ealeski teistmoodi elanud."

Plutt õhutas teist enda moodi mõtlema: "Sa ju näed, kui mõnusasti mina elan – võidan vareseid ja tuuseldan Tuudurit... See on elu, mis on elamist väärt!"

Magdalena naeratas: "Teil võib õigus olla. Te kipute küll kõiki asju iseenda seisukohast vaatlema, aga seejuures näib teil kohati õigus olevat."

Plutt nõudis: "Lõpeta see teietamine ükskord ära!"

Magdalena kohmetus: "Kuidas, palun?"

Plutt tutvustas viisakusreegleid, mis tema arvates kohasemad tundusid: "Me oleme sinuga juba terve igaviku tuttavad, aga sina teietad mind nagu mingi jaanalind. Mind on üks, saad aru?"

Enne kui Magdalena jõudis midagi aru saamata hakata, laperdas Tuudur kohale, ja pistis nutuselt hädaldama: "Põmm! Mürts! Kõmaki!"

Plutt polnud oma sõpra nii heitununa näinudki: "No-noh, mis nüüd lahti?"

Tuudur ulgus: "Suled lendasid! Oi-

oi-oi, kui kole, kui suled lendavad ilma linnuta...uuu!"

Plutt kortsutas kulmu: "Rahune maha. Tavaliselt ei loksuta sind mitte miski. Mida sa nüüd praäksud, nagu part bensiini sees!"

Tuudur ahastas: "See oleksin võinud mina olla! Niiiii napilt läks mööda. Oi, kui napilt."

Plutt ei jõudnud tuvi jutu mõtet ära oodata: "Ah, tead sa..."

Tuudur rääkis hoolimata sellest, kas keegi teda kuulab või mitte – rääkimata oleksta lihtsalt lõhki läinud: "Nokkisime ja nokkisime. Ikka üks tera korraga. Täitsa mitmekesi olime. Ja nokkisime..."

"Nokkisime ja nokkisime ja nokkisime – phäh!" oli võõras mure Pluti jaoks väike ja vääritud.

Tuudur paristas püüanisi: "Ja kui siis hakkas mürisema! Mõni märkas varem. Mõni oli mõttesse vajunud ja nokkis... Mina sain just ratta eest lendu. Sain jah, näe... ikka tulema."

Plutt rehmas tiivaga: "Mida sa siis enam kaagutad!"

Magdalenal jätkus Tuudurile lõputult tähelepanu: "Kas keegi ei saanud minema?"

Tuudur nuuksatas: "Ei saanud jah! Põmm! Põrkas vastu auto nina, mürts! kukkus katusele ja kõmaki! Sadas sinna tee peale maha. Täitsa surnud..."

Plutt teadis Tuuduri toibutamise retsepti: "Kohe leiame sulle ühe teise mõtte, mida mõelda."

Magdalena sirutas tiiva puuritel- lide vahelt välja ja silitas Tuudurit: "Vaene, vaene Tuudur! Ja vaene tuvi, kes auto alla jäi."

Plutt tundis iseäralikku tunnetõus- mas, kui Magdalena Tuudurit silitas. Inimesed nimetavad seda tunnet armukadeduseks. Plutt ei osanud midagi nimetada, vaid püüdis halvus- tada: "Päh, kustkohast sina üldse tead, mis auto on?"

Magdalena selgitas: "Ma näen siit aknast kõike. Tead, see, kellel on endal väga kitsas elamise ring, õpib teistmoodi."

Plutt oli oma elamise ringilt midagi muud õppinud: "Unusta ära! Ülearust ei tohi meeles pidada, see ei lase elada!"

Magdalena küsis kaastundlikult: "Tuudur, kullakene, kas see, kes auto alla jäi, oli sinu tuttav?"

Tuudur tuututas: "Tuttav jah...tuvi ju... Vend või... Isa või... Ma ei mäleta... Tead, ma ei mäleta selliseid asju, ma ainult tundsin..."

Magdalena paitas Tuudurit, kes nõjatus aegamisi rahunedes vastu puuri. Magdalena rääkis: "Sellel tuvikesel on nüüd hea, usu mind, väike Tuudur..."

Plutt, kellele keegi pai ei teinud, porises: "Kus küll ütles – väike! Helikopter on kah väiksem kui see hani."

Magdalena ei lasknud end Pluti pahal puutuda, vaid jutustas Tuuduritele: "See tuvi on nüüd taevas, kus ühelgi linnukesel pole mitte kunagi kurb ega kõht tühi... Sellel tuvil on nüüd alati soe."

Tuudur jäi tukkuma, nuuksatused vaibusid Magdalena tiiva all.

Kiivas Plutt õiendas: "Sa rikud mu sõbra ära. Vabu linde ei tohi lohutada. Muidu tekivad neil sihukesed tunded,

et nad ei oska enam ise enda eest seista. Saad aru?"

Magdalena raputas pead: "Ei saa. Headus ei tee kedagi nõrgemaks."

Plutt hakkas nüüd üleni solvunuks: "Väga hea, kui sa nii kangesti tark oled, siis mina küll enam vahele segama ei hakka. Teil Tuuduriga pole mind üldse vajagi!"

Solvunud Plutt otsustas lahkuda – astus aknalauvalt alla – ja unustas tiivad avada. Just täpselt nii, nagu ennist Tuudur! Magdalenale kippus naer peale. Ta itsitas: "Lendama hakates tuleb mõelda tiibade liigutamise peale – või kuidas sa Tuudurit õpetasidki..."

Plutt, kes pääses mõningase vehklemise peale aknalauale tagasi, neelas samuti naeru, mis läbi noka välja kippus. Varblane teatas viimaks väga tähtsalt: "Mulle tuli üks mõte!"

Magdalena noogutas naerukalt: "Seda oli näha jah."

Plutt asus asju korraldama: "Ära naera midagi! Väga hea mõte tuli..."

Plutt kükitas Tuudurit silitava Magdalena juurde ja sosistas tüdrukule midagi kõrva. Magdalena oli Pluti jutu peale ääretult kohkunud ja raputas heitunud pead – täpselt nii, nagu toona, kui kogu see lugu tegelikult juhtus. Plutt pani oma järgnevasse jutusse kogu oma sisendusjõu, keksles

üles-alla, rapsis tiibadega – kuni Magdalena oli juba kõhklev, mitte enam eitav ega veel jaatav.

Pluti kirelik karglemine ja asjaajamine äratas Tuuduri, kes küsis kartlikult kui kanapojuke: "Ema! Kus ma olen?"

Plutt polnud nõus sellise rumaluse peale isegi mitte vastama: "Ära soni! Magdalena on nõus!"

Tuuduri näost oli selgesti näha, et ta ei tea ühtki magdaleenat. Kui keegi oli talle üldse öelnud, et sinise kanaarilinnu nimi on Magdalena, siis nüüdseks oli ta selle igatahes unustanud. Vahepeal olid ju suled ilma linnuta lenanud... Magdalena märkas Tuuduri teadmatust: "Tuudur, kullakene, minu nimi on Magdalena."

Plutt ei lasknud oma laisa mõtlemisega sõbral pikemalt sogada, vaid asus kohe asja juurde: "Magdalena on nõus meiega seiklema tulema!"

Magdalena pistis murelikult vahele: "Ainult natukeseks."

Plutt nõudis, et Tuudur hakkaks otsekohe taipama, mis teoksil: "Saa nüüd aru, sa kohmakas kakaduu, me moodustame kolmekesi viimase peal jõugu."

Tuudur kordas: "Jõugu..."

Plutt kinnitas: "Jõugu jah! Mina olen kiire, osav, julge... Sina oled tugev ja suur. Ja Magdalena on... noh, eks ole, ta on siit ülevalt üht teist tähele pannud. Ja kui meie kolmekesi toitu otsima hakkame ja paremate magamiskohtade pärast sõda peame – saad aru, siis pole terves maailmas keegi meist üle."

Tuudur maitses Pluti sõnu noka vahel: "Terves maailmas..."

Plutt andis maailmale usutava mõõdu: "Või vähemalt selles hoovis, noh, siisike teid söögu!"

Algas vilgas tegevus.

Vaatamata jagelemisele ja teineteise segamisele õnnestus Plutil ja Tuuduril puuritrellide küljes olev lukk lahti muukida.

Magdalena seadis end puuri rappumisest siia-sinna hüpleva peegli ees ähmitsedes minekuvalmis.

Uks saadi lahti – aga Magdalena ei julgenud välja tulla.

Järgneb

Nukkvõll

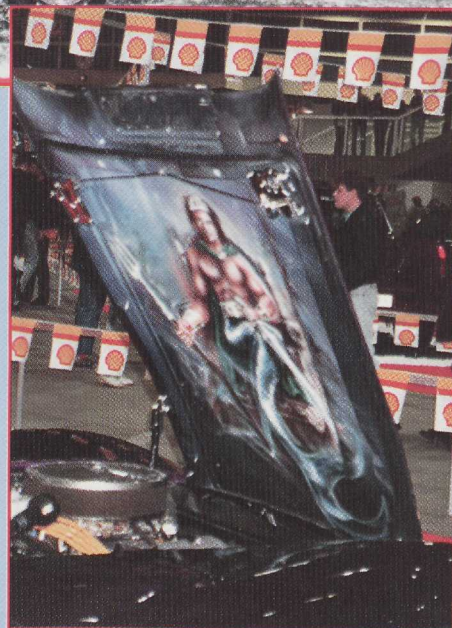
↑ Selle punase CHEVY SPORT-SIDE'i kaunistamiseks on matkitud Alieni loojana tuntud kunstniku H.R. Gigeri töid.

↓ Selle ilusate mäestikupiltidega kaunistatud auto nimi on GMC VANDURA. Autos leidub kõik, mis reisimise mõnusaks teeb – ka mikrolaineahi ja külmkapp!

EDEVAD AUTOD

S seekord tahaksin teile tutvustada autosid, millest sobiks kunstinäituse kokku panna. Kõik pildidel olevad liikuvad kunstiteosed on tehtud aeroograafia, ja kuna üks hea pilt räägib rohkem kui tuhat sõna, siis siin nad on!

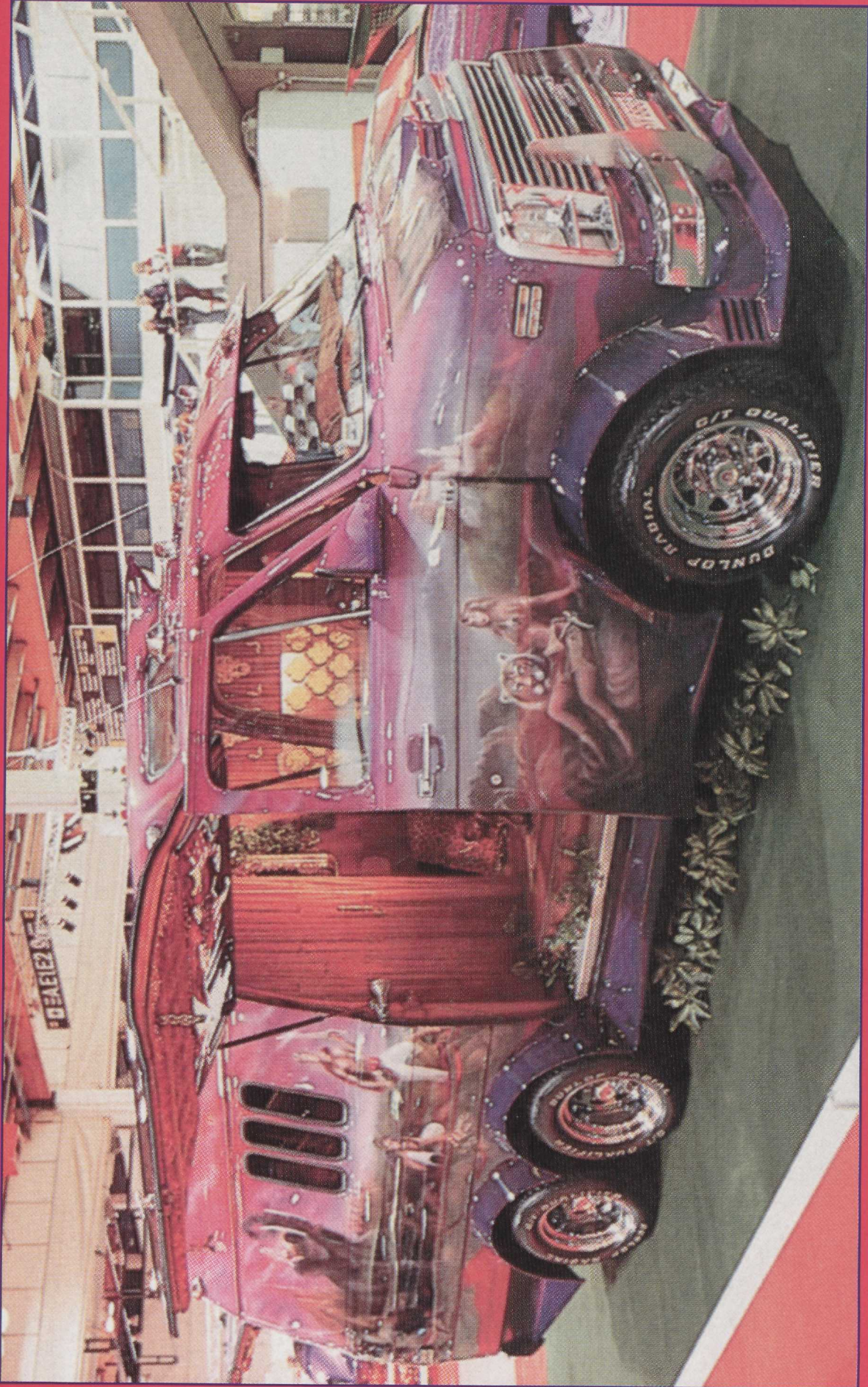

↑ Ilusates sinakates värvitoonides CHEVROLET CORVETTE'i ehivad aeroograafia maalitud näkineid.

← Sellest uuest CHEVY VANist on ehitatud tõeline luksuskorter – juhuslikult on teisel rattadki all!

Märt Lauks

'78 CHEVROLET G 30 BEAUVILLE SPORTSVAN

Meie Jõhvi Joosep

MEIE JÕHVI JOOSEP TOIVO TOOTSEN

*Ja siin on ta jõudnud
juba Tootseni-ikka.
On selles praegugi.*

*Siin on
väike Toivo
Tootsi-eas.*

⊗ **Lemmikraamat lapsepõlves?**

"Tom Sawyeri seiklused"

⊗ **Lemmiktoit?**

Hernesupp.

⊗ **Lemmikvärv?**

Kollane.

⊗ **Lemmiktund koolis?**

Eesti keel.

⊗ **Kõige ebameeldivam tund?**

"Vaikne tund" – nii nimetati

lõunast magamistundi suvelaagris.

⊗ **Kas oled saanud kahte?**

Missuguses õppeaines?

Jah, IV klassis vene keeles.

⊗ **Parim sõber praegu?**

Kauaaegne kolleeg Eesti
Raadiost Vello Mikk.

⊗ **Kelleks tahtsid lapsepõlves
saada?**

Meremeheks.

Nüüd on siis ilmseks
tulnud see sala-asi,
et Jõhvi Joosep polegi
tegelikult Tootsi moodi mõnus
tembutaja poisijõmpikas,
vaid hoopis soliidne härrasmees,
kelle vanust kirjutatakse
juunikuust alates kahe ülihea
koolihinde numbriga...
Ega Tallinna linnavalikogu
asjamehel passigi tootsilik olla –
sestap on meie selle numbri
kirjanik hoopis tootsenlik!

⊗ **Mida pead oma suurimaks
saavutuseks?**

Kolme toredat last.

⊗ **Sinu ilusaim päev
lapsepõlves?**

See, kui vend kinkis
fotoaparaadi.

⊗ **Kas Sul on lapsi?
Mis on nende nimed?**

Anneli, Jaan ja Tõnis.

⊗ **Millega tegeleksid,
kui oleksid praegu laps?**

Ilmselt sellega, millega poeg
Tõnis praegu: mängiksin
arvutimänge, teeksin oma ajalehte-
ajakirja, klimberdaksin klaverit ja
kolaksin suvel mööda Ööbikuorgu.

Toivo Tootsen

JÕHVSÕNASTIK

EHK

JÕHVIKON

Pajuviidika-poiss on tark poiss, sest teab palju sõnu. Mida teised ei tea. Ja poetab neid ka jutu sisse. Kui õpetaja ei kuule. Kui kuuleb, kipub Pajuviidika-poissi parandama. Kord olevat õigel sõnal vale tähendus. Või siis jälle olevat sõna ise sandiks jäänud. Pajuviidika suus. Mõne tähe ära kaotanud või selg-roo murdnud.

Mõtlesin selle sõnade asja endale selgeks teha. Kivinõmme Kusta abiga. Ja Pajuviidika-poisi teadmistepagasi baasil. Ka omaenda kogemusi kasutades.

Sügiseks panin kokku terve sõnastiku. Võõrastest sõnadest. Mida leksikoniks kutsutakse. Või koostaja järgi jõhvikoniks nimetatakse. Uuel õppeaastal hea kasutada.

Akvaarium – televiisor, kus kalad sees ujuvad.

Alkohoolik – inimene, kellel ei ole perekonda.

Kuna ta kogu aeg väriseb. Joodikud sooritavad alkoholi mõjul sageli enesetapmisi.

Millest nad aga järgmisel päeval midagi ei mäleta.

Blamaaz – väga peen supelrand.

Demokraatia – sõltumatu, solidaarne isevalitsus.

Dramaatika – kirjandusliik, millel on kolm põhilauseid. Eepikal on rohkem lauseid. Dramaatikas on igal lausel erinev kõnekäänd. Dramaatilises teoses juhtub midagi põnevat. Peab olema näiteks kasvõi peategelase surm.

Egüptoloog – inimene, kes juhhib laevu läbi Suessi kanali.

Ekvaator – joon, mis poolitab maakera poolusteks.

Geograafiline asend – suund, kustpoolt tuul puhub.

Inkubaator – masin munade tibustamiseks.

Kaelkirjak – loom, kellel on pikk ja peenike kael.

Et saaks juua puurkaevudest.

Koeratõud – terjer, spanjel, taksi, fokstrott, buldooser.

Marutõbi – haigus, mille saab, kui hammustada marutõbist koera.

Mulatt – inimene, kellel on kaks nahavärvi.

Munk – nunna mees.

Muumia – Egiptuses sissetehtud kuningad.

Nomaadid – inimesed, kes teatud kindlas kohas ainult lühikest aega viibivad.

Papüurus – Niiluse lisajõgi.

Piibel – kõige esimene trükis ilmunud ilmalik raamat.

Polügon – mees, kellel on palju naisi.

Sardiinid – kalad, kellel enne karpi asetamist lõigatakse pea ära. Et nad ei jooks oli ära.

Sfinks – Kreeka valitseja sekretär.

Skelett – teatud haigus.

Triloogia – suur mäss, mille Vilde pidi üle elama.

Et sellest kirjutada oma teos "Mahtra sõda".

Veteran – kaaslane samal alal.

Vitamiinid – väikesed moodustised, mida võib leida halvasti pestud salatilehtedelt.

Võrdlus – selle abil väljendatakse esemeid ja olendeid kauges minevikus.

Kadriann lugese mu sõnastiku läbi ja naeris. Ütles, sihukesi tobedusi pole ta ammu lugenud.

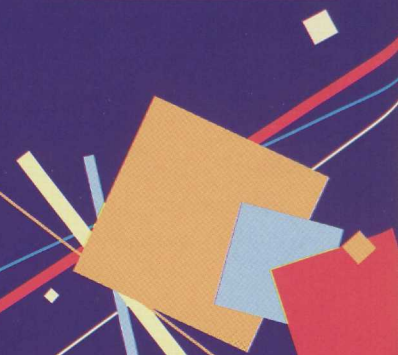
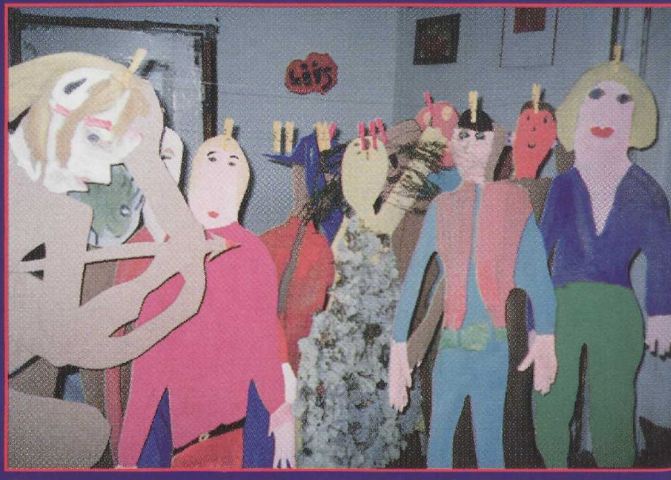
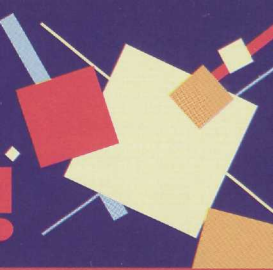
Vihastasin. Ütlesin, et oma peaga pole ma midagi välja mõelnud. Kõik need sõnaseletused on teiste vihikutest maha kirjutatud. Ka Kadrianne omadest on mõned pärit. Mina ja Kusta seadsime need ainult ritta.

(Jõhvi Joosepi jutud, 1996)

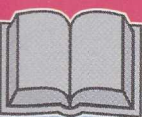

Kolga kandi lastel
 on vedanud – neil osavad käed,
 tore kool ja hulk häid õpetajaid.
 Ja muidugi on neil ka suur huvi
 kunstitegemise vastu.
 Seda võib näha ka fotodelt,
 mille tegi kunstnik
Piret Selberg, kes elab Kolgas
 ja juhendab sealset kunstiringi.

KOLGAS ei ole kolgas!

Järjehoidja

Elaskord hunt,

alustas vanaema lugu Punamütsikesest, kes suures metsas näljasena ringi hulkus. Poisi silmad läksid põnevusest suureks, sest loomaaiast mäletas ta hästi hundi suuri valgeid kihvu.

Just samamoodi algab ka Peter Holeinone raamat "Punamütsike ja teisi muinasjutte". Lisaks tuttavale loole tütarlapsel, kes haigele vanaemale süüa viis, leiab huviline raamatust muidki muinasjutte.

"Võlutuleraud" räägib vahvast sõdurist, kes sõjast tervelt tagasi tuli. Vaprusele vaatamata olid ta taskud tühjad ja ainsaks rikkuseks oli talle jäänud mõök.

"Hamelini vilepillipuhuja" räägib sellest, kuidas ühes linnas kasvas rottide hulk kohutavalt suureks, nii et kõikidel kassidel tuli nende eest põgeneda. Hirimunud linnaelanikud ei leidnud hädale lahendust. Rotinuhtlusest päästis rahva vilepillipuhuja.

Muinasjutud on itaalia keelest tõlkinud Mart Aru, raamatusse pildid joonistanud Piero Cattaneo. See on kirjastuse ERSEN esimene raamat sarjast *Muinasjuttude kultentsüklopeedia*, kus ilmub hulk teisigi muinasjuturaamatuid: "Kolm pörsakest", "Meresõitja Sindbad", "Jänes ja kilpkonn" jne.

Oli kunagi nõitutud mets,

alustab oma raamatut "Metsamuinasjutud" Tony Wulf. Sellele raamatule on sissejuhatuse kirjutanud Siil. Ta kinnitab, et metsaelanikud on omakasupüüdmatud, ei riidle omavahel ja aitavad üksteist. Nad on õnnelikud, sest vaatavad elule lõbusalt ja rõõmustavad iga suurepärase

päeva üle.

Raamatust võib leida palju metsaelanike näljakaid portreesid, nii et igaüks tunneb metsas kohatud linnu või looma kergesti ära.

Metsamuinasjuttude sarja järgnevad raamatud kannavad pealkirju *Päkapikud*, *Hiiglased*, *Haldjad*, *Draakonid* ja viimane *Kodukäjad*. Muinasjutud on tõlgitud itaalia keelest ja originaalillustratsioonidega.

Sellegi raamatu on eesti lastele kirjastanud ERSEN koos Leedu kirjastusega ALMA LITTERA.

Tiito Himma

Triibu-Liinel oma raamatukogu

Triibu-Liine Nessuke on teadagi suur raamatusõber. Nüüd aga alustab ta OMA RAAMATUSARJA avaldamisega! Kes tahab naerda koos hiire ja elevantiga, sellele soovitage Triibu-Liine raamatukogu esikteost "Juku loomaaed. Anekdoote kärbses elevantini"!

Doktor Tarkpea soovitab:

Oma nägu äädikas marineerida pole küll mõtet. Tugev hape võib su näonaha päris ära rikkuda. Ka kreeme ei tasu sinu vanuses kasutada – neid on sul aega pruukida veel vähemalt kuus-seitsekümme aastat, pealegi muudavad puuderkreemid naha kuivaks. Kõige arukam oleks parajalt päevitada – kenasti pruunistunud nahal ei torka tedretähnid silmagi.

Kuid võid ise kokku segada loodusliku näopuhastusvahendi, mis nahka nahka ei pane, kuid omab pleegitavat toimet. Selleks kulub 1 klaas (150 g) 35 % koort, 1 munakollane, 1 klaas viina ja 1 sidruni mahl. See on väga

Igal kevadel olen hädas tedretähtedega.

Üks sõbranna soovitas mul neid äädikaga tupsutada, aga kasu sellest polnud, nina hakkas hoopis kesta ajama.

Kas on olemas tedretähtede vastast kreemi?

Ilme N. (11)

Muide, mõned tulevikuteadlased väidavad, et järgmise sajandi alguseks on blondid ja heledanahksed kadunud – neid on tõmmude ja tumedajuustelistega võrreldes niigi väga vähe. Nõnda et ole uhke oma originaalsuse üle!

NÕU NÕU? NÕU NÕU?

vana retsept – üks vähestest, mida võivad kasutada nii 11- kui 101-aastased: koor pehmendab, muna-kollane toidab, viin puhastab ja sidrun pleegitab nahka. Vahendil pole küll kalli kreemi lillelist lõhna, kuid see-eest pole selles ka kahjulikke aineid.

Tedretähnid ehivad tavaliselt just heledat näonahka, ja vahel kaovad nad neuikka jõudes päriks.

Edgar Valter

NAERU-USS

Juku äriasiad

"Mu härra, te nimetasite mind eile hobuseks! Ma nõuan, et te kohe vabandaksite!"

"Olingi just teel, et seda teha. Kuulsin äsja, et need loomad on nüüd erakordselt kõrges hinnas!"

Tark nägi kord inimest, kes õpetas eeslele kõnelemist.

"Sa igavene narr!" ütles tark. "Kunagi ei õpi eesle kõnelema ja sa teeksid targemini, kui õpiksid temalt vaikimist."

"Tead, isa, täna olin ainuke, kes oskas vastata küsimusele, mis on Egiptuse suurima jõe nimi!"

"Noh, kuidas see siis juhtus?"

"Õpetaja sisistas mulle: "Siis vastata ometi kord, sa Niiluse krokodill niisugune!". Ja siis tärkas see mul meelde."

"Mis sa arvad, Marvi, kas kaelkirjak saab nohu, kui ta jalad märjaks teeb?"

"Kindlasti, ainult et see võtab tal rohkem aega kui meil."

Jänes näeb metsalagendikul põõnutamas hunti.

"Kas sa, hundikene, puhkad?" küsib ta mesimagusal hääl.

"Mis sa nüüd, koordsilm – ma satusin püünisesse!"

"No vedele siis edasi, va loru!"

Pisikese saajalgse ema toriseb pojaga: "Kui ütlesin sulle, et sa pead oma jalad puhtaks pesema, tähendab see seda, et pead puhtaks pesema k ö i k jalad, mitte ainult esimesed viiskümmend!"

Elevant astus hiirele peale ja palus temalt tuhat korda vabandust.

"Ah, mis tühja," vastas hiir, "oleks võinud ju ka vastupidi juhtuda!"

Elevant on endale kusagilt püksid saanud ja jalutab nüüd nendes uhkelt ringi. Järsku näeb ta teerajal vastu tulemas sipelgat.

"Elevant, aja püksid maha!" nõuab sipelgas.

"Miks?"

"On vaja. Aja maha!"

Elevant ajabki püksid maha ja laotab need rohule. Sipelgas sibab tükk aega mööda elevanti pükse ringi ja teatab lõpuks: "Võid jalga tagasi panna. Need, mis minult ära varastati, olid taskukestega."

"Isa, vaata: see loom on endale meie riidenagi pähe pannud!" hüüab väike poiss, kes loomaiaias esimest korda elus põtra näeb.

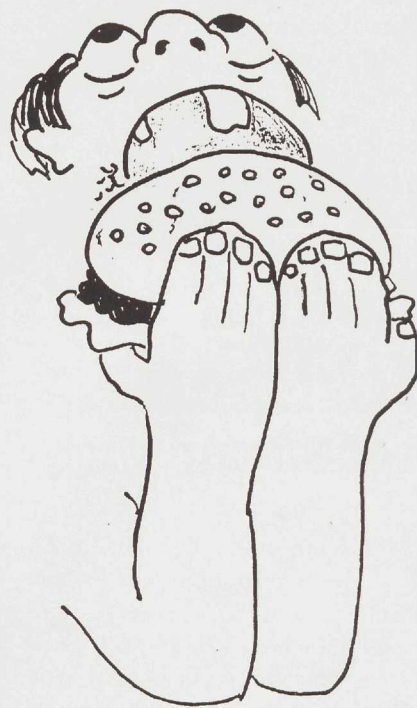

Ahv läheb loomaia direktori jutule: "Mina ei saa enam jänese ja kaelkirjaku lähedal elada."

"Miks?"

"Jänes räägib päev läbi anekdoote ja kaelkirjak naerab öö läbi nende peale!"

Nalju kogus Ülo Kard

"Õppuri elae"

Hanna Karits
Pelgulinna Keskkoolist
(Tartu Kunstigümnaasiumi
karikatuurivõistluselt)

Kopraklubi

Kui liitunud meiega, varu kannatlikkust, sihikindlust tahtejõudu ja visadust alustatud ettevõtmise jätkamiseks. Kõigepealt teeme algust SKAULUSE PUU uurimisega. Kõige tähtsam on teada, millest puu oma elujõudu ammutab. Nagu iga puu saab ta rammu muidugi juurte kaudu pinnasest. Tähendab – pinnas peab olema viljakas. Meie skautluse puu esimene peajuur ulatub tagasi sügavale inimkonna ajalukku – aega, kui oldi veel metslase tasemel. See tähendab aga loodusnimeste tarkuste ja kommete tundmist. Need teadmised anti edasi põlvest põlve ning need on elus veel pragugi.

Maailma skautluse rajaja Robert Stephenson Smith Baden Powell of Gilwell, skautidele lühidalt Bi-Pi, armastatava eeskujuks Aafrikas elava suulu hõimu kombeid.

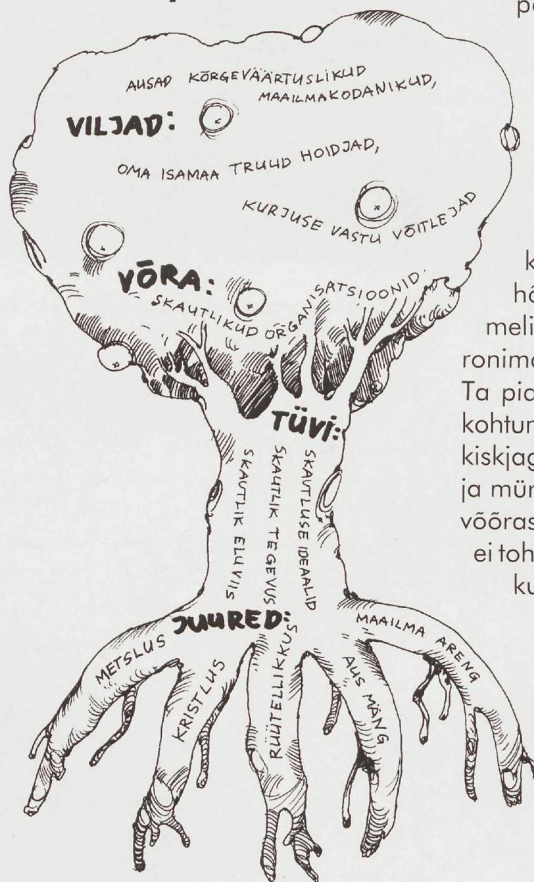
“Kuidas metslased jagasid noortele teadmisi, kui neil puudusid koolid?” võid sa ehk küsida. Neil olid METSAKOOLID, kus hõimu kuulsad ja kogunud vanemad mehed jagasid poistele kõiki elutarkusi ja saatsid nad siis läbima katseid, mis olid väga tõsised ja karmid.

EESTI SKAULUSE PUU on kindlalt õunapuu sest EESTI SKAULUSE isa oli Anton Õunapuu

Sõber!

Sul on tänasest alates võimalus osa võtta ajakirja HEA LAPSE skautliku kirjaklubi tegevusest ja selle kaudu skaudiks kasvada. Valisin meie tulevase vennaskonna tunnusloomaks KOPRA. Mõttele ise, miks!

SKAULUSE PUU.

Hoia see "Hea Lapse" number alles, seda puud läheb Sul veel edaspidigi tarvis!

Skauditervitus

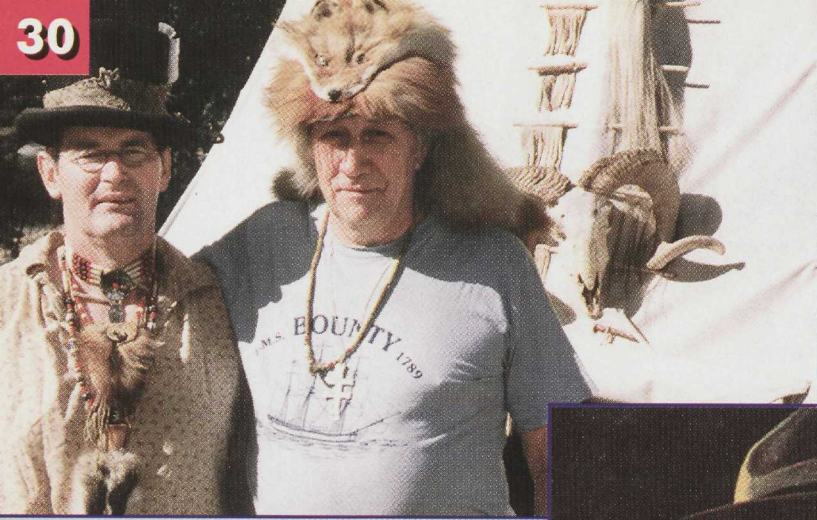
Kui suulu poiss sai nii vanaks, et temast võis saada sõdur, võeti ta alasti ja ta ihu värviti üleni valgeks. Talle anti kilp ja assagai (uuri välja, mis asi see on!) ning ta saadeti võsas-se. Kui keegi juhtus teda nägema enne, kui värv tema nahalt oli kulu-nud, võis too teda taga ajada ja isegi tappa, kui suutis. Valge värv püsis nahal umbes kuu aega ja seda oli võimatu maha pesta. Seega pandi poiss proovile, kuidas ta oli omandanud talle antud metsatarkused.

Teda oli õpetatud tundma jahiloomade jälgi, küttima odaga, valmistama rooga jahisaagist. Selleks pidi ta oskama süüdata suitsuta lõket kaht puutükki teineteise vastu hõõrudes. Poiss pidi olema võimaline jooksma pikki vahemaid, ronima puu otsa, ujuma üle jõgede. Ta pidi olema julge ja alati valmis kohtuma lõvi või mõne teise kohutava kiskjaga. Ta pidi tundma söödavaid ja mürgiseid taimi, oskama ehitada võõraste silma eest peidetud onni. Ta ei tohtinud jätta endast jälgi, elades kuu aega nii kõrvetavas kuumuses kui ka külmas ja vihmamas. Kui valge värv oli lõpuks nahalt kulu-nud, tuli poiss tagasi oma suguharu külla ja teda võeti rõõmsalt vastu, sest ta oli läbi teinud raske eksami ja võis nüüd uhkena astuda noorte sõdurite rivvi.

KÜSIMUSED

1. Kes on suulud ja kus nad elavad?
2. Mida sa tead koprast?
3. Missuguse Eesti maakonna vapil on kopra kujutis?

KOPRAKLUBI skautmaster **Leho Männiksoo** **Hi-Sierra mägedes kunagises indiaanihõimude suvelaagripaigas metsatarkustest osa saamas. Tema kõrval kohalik skautmaster Patrick**

Skautid tegutsevad kolmeharulise liiliamärgi all

Ülemaailmse skaudiorganisatsiooni looja oli Inglise ratsaväe kindralinspektor Robert Baden-Powell ning skautide sümboliks on valge kolmeharuline liilia, mida ümbritseb meremehe-sõlmega seotud köis. Valge värv tähendab mõtete ja tegude puhtust, lilla tagapõhjal on aga tegude põhjalikkuse ning abivalmiduse värv. Liilia kolm haru tuletavad märgi kandjale meelde skauditöötuse kolme põhipunkti: olla ustav oma Jumalale, isamaale ja skautluse ideaalidele. Viisnurksed tähed liiliaharudel on skaudi uudishimulikud silmad, mis uurivad tähelepanelikult maailma ja selle viit kontinenti. Nad on targad ja ustavad. Kompassinõel keskmisel harul näitab skaudile õiget suunda ja kogu kujutist ümbritsev köis on ülemaailmse skaudiliikumise vendluse sümbol.

Erinevates maailma maades on skaudiliilia saanud erineva värvi, selle tõlgendus on aga jäänud ikka samaks.

Skaudiliikumise ideaalid.

1. Olen inimene.
2. Austan inimest.
3. Mul on kohuse- ja vastutustunne.
4. Armastan ja kaitsen loodust.
5. Olen aus ja usaldusväärne.
6. Leian ja hoian sõprust kogu maailmas.
7. Otsin elutõde.

Ülemaailmse skaudiliikumise looja ja peaskaut Bi-Pi

Mõttele nende ideaalide üle ja katsu need lahti mõtestada – kui asi näib keerulisena, siis aruta koos vanemate või vanavanematega. Kirjuta tulemusest ka **KOPRAKLUBILE**.

Kui näed, et kaks inimest tervitavad teineteist vasaku käega, siis võid kindel olla, et mõlemad on skaudid. Asi on lihtne: on ju vasak käsi südamele lähemal kui parem!

Skautlikud noored on kõik ühe suure pere liikmed ning nad nimetavad üksteist skaudivendadeks-õdedeks. Olles vormis, tervitavad nad vastastikku, tõstes parema käe kolm sõrme, kusjuures põial on surutud väikese sõrme peale. Kolm tõstetud sõrme tähendavad isamaad, heateugu ja skaudiseadusi. Väikese sõrme peale surutud põial tähendab, et pöidla omanik painutab isiklikud huvid üldsuse huvide alla.

Skautmaster Leho

Viimane ülesanne Sulle!
PÜÜA VÄLJA UURIDA, KUST ON PÄRIT SKAUTIDE JUHTLAUSE "OLE VALMIS!" JA VASTUS "ALATI VALMIS!"
Ootan Sinu vastuseid! Sinu kiri on märgiks, et tahad olla KOPRAKLUBI liige.

Ülemaailmse skaudiorganisatsiooni WOSM märk

Meie KOPRAKLUBI märk

Barbie

tervitab

kõiki Triibu-Liine sõpru ja sugulasi!

Ja ärge unustage tervitusi edasi andmast ka oma hambaarstidele, kes on teatavasti samuti Barbie kolleegid!

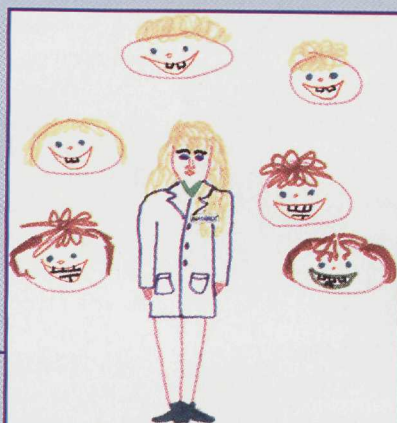
Et hambaarst on iga inimese hea sõber, sellest kirjutasid ja joonistasid paljud lugejad.

Barbiel on aga ka neljajalgseid sõpru. Ratsutajana, nagu teame, on ta üpris osav.

Ratsaülikonnas Barbied ongi auhinnaks neile, kes vastavad õigesti järgmistele küsimusele.

1. Missugune lind kuulub Barbie lemmikute hulka?
2. Mitu hobust on Barbiel elu jooksul olnud, kas 1, 10 või 100?
3. Missugust looma järgnevast loetelust ei ole Barbiel veel olnud, kas kaelkirjakut, pandat või kangurut? Ootame vastuseid jaanipäevani!

Hambaarst on inimese sõber
Siret Soidla Jänedalt

Hambaarst on inimese sõber
Liis Lass Tallinnast

Hambaarst on inimese sõber
Anne Helstein Võrust

MÄNGUASJADE
MAALETOOJA
JA HULGIMÜÜJA

RIMONNE

Kirjanurk

UNIISTUSTE LAEVU saabus toimetusse väga palju – ja enamjagu neist on väga andekalt joonistatud, nii et Triibu-Liine oleks tahtnud veel paljudele auhindu jagada.

Kahjuks on meil laevamudelite komplekte ainult 6, ja kahjuks pole nad Titanicud, vaid teiste nimedega laevad – parimad, mis seni Eestisse jõudnud.

Neid laevu hakkavad kokku panema **SIRLI** ja **KRISTJAN KRIIS** ning **JÜRGEN KRISTOFFER KORSTNIK** Tallinnast, **JÖGISOO** algkool, **PÕLVA** ühisgümnaasiumi 4. b klass, **SIMMO JAANISO** Tartust ja **PILLE TAMMEJÕE** Raplast.

Ilusat jaanikuud, sõbrad!

Loodan, et kõigil on vahvad suveplaanid juba valmis! Meie püüame teile pakkuda lugemist, nuputamist ja kirjutamist ka vihmaste ilmade puhuks! Auhindade kohta kehtib ikka sama jutt: Tallinna ja Põhja-Eesti lapsed saavad need kätte Kullo Lastegaleriist (Tallinn, Kuninga 6), mis on lahti kõigil nädalapäevadel (väljaarvatud teisipäevad), Tartu ja Lõuna-Eesti kandis elavad auhinna-saajatel on asja Tartu Lasteraamatukogusse (Kompanii 3/5). Need, kellel on muid soove ja ettepanekuid, võiksid helistada meie toimetusse numbril 631 44 28.

Tere, toimetus!

Laste koolivälise elu korraldamine pole küll lihtne, aga siin on mõned mõtted minnult.

Kõigepealt peaks olema rohkem mänguparke, kus lapsed saaksid tasuta kiikuda, mängida, ujuda, liugu lasta jne. Natuke suuremad lapsed aga tahavad jalgrattaga sõita ja rulluisutada.

Arvan, et autotee kõrval peaks olema ka jalgrattatee, siis saaksid vähemalt lapsed sõita. Parkides võiks olla ka rulluisuteid – igasuguseid kihvte: hüpekate, kurvide ja mägedega. Siis ei peaks lapsed enam kõnniteedel sõitma, mis ajab vanemaid inimesi vihale.

Lastele, keda sport ei huvita, võiks olla peale linna- ja muude laagrite veel midagi põnevat. Näiteks kunstinäitus, kus iga külastaja saab natuke voolida, joonistada ja kaarte teha õpetaja abiga. Võib-olla juba korraldatakse bioloogia- ja geograafia-huviliste laste laagreid, aga mina pole sellest küll kuulnud. Miks mitte huviliste teadmisi suurendada läbi põnevate eks-kursioonide, bioloogiliste uurimiste ja geograafiliste otsingute? See oleks ju PÕNEV!

Karin Kukktartust

ACTION MANI auhinnad saavad **MARTIN SIILAK** Saaremaalt, **TANEL SOIDLA** Jänedalt, **KASPAR STROOM** Kohilast, **RAUNO ROOSILILL** Tallinnast, **MARTIN MEERJA** Jõgevalt, **MARIA ROOMETS** Ruilast, **ALVAR SAMUEL VANITS** Pärnust, **DANEL AHMAN** Sindist, **KRÕÖT OLO** Tori vallast, **HELERIN VÄRONEN** Kanepist ja **RIDALA** põhikooli I klass.

RISTSÕNA-kasseti võitsid **NELE JÄRVELAID** Vaidast ja **ARRO pere lapsed** Voorest.

ETTEPANEKUID laste vaba aja veetmiseks.

Arvan, et huviringide ja klubidega on (vähemalt Tartus) asi korras. Ma ise käin Tartu Loodusmaja zooloogiarings ning laste ja noorte maja Soome klubis. Siiski on mul mõned ettepanekud laste koolivälise elu korraldamiseks.

1. Kõik huviringid, spordi- ja kunstiringid peaksid olema TASUTA!
2. Suvelaagrid võiksid olla veidi odavamad.
3. Laagreid võiks teha ka talvisel koolivaheajal.
4. Laste jaoks võiksid olla sellised klubid, kus kõik, kes midagi (marke, postkaarte vms.) koguvad, saaksid koos käia ja omavahel vahetada. Vahel tehtaks kogutavatest asjadest näitusi ja kogunud kollektsionärid käiksid loenguid pidamas.
5. Mõnes raamatukogus võiks olla ka kirjandusring, kus tutvustatakse ja loetakse ette mitmesuguseid raamatuid ja klubiliikmed ise kirjutaksid vahel jutte ja luuletusi.
6. Võiks olla poisteklubi ÕJuriö, kus poistele õpetatakse neid huvitavaid asju. (Tüdrukute klubi "Mari" on Tartu noortemajas juba olemas.)
7. Peaks olema ring, kus õpetatakse ja mängitaks mängu kogu maailmast.

Martiina Viil Tartust

BARBIE hakkab hambaid ravima **TRIIN** ja **LIIS MITIL** ning **LIISA MERILAL** Tartus, **SIRET SOIDLAL** Jänedal, **IRJA TAMMEKÄNNUL** Pärnus, **ANNE HELSTEINIL** Võrus ja **LIIS LASSIL**

TERE!

Sooviksin leida kirjasõpra. Ta peaks olema 7 - 9aastane eesti tüdruk. Mulle meeldib laulda ja tantsida. Vastan kõigile!

ENEKEN VIKS, Pirni 2 - 37, EE 0006 Tallinn.

TERE!

Olen 11aastane ja soovin leida kirjasõbraks 10 - 12aastast tüdrukut. Minu huvialadeks on lugemine, tantsimine ja sport. Mulle meeldivad koerad ja hobused. **LIIS ROONI, Raja 3, EE 2810 Türi.**

HEI!

Minu nimi on Signe ja ma soovin leida kirjasõpra vanusega 9 - 13 aastat. Võib olla nii poiss kui tüdruk. Mulle meeldib kinos käia ja õues jalutada. Mulle meeldib SUV! Kogun loomapilte ja õudukaid. **SIGNE LUUK, Ed. Vilde tee 55 - 46, EE 0034 Tallinn.**

KUIDAS KÄITUDA?

Paljud lapsed tahavad ratsutamist õppida, kuid esimene kohtumine elusa hobusega võtab jalust nõrgaks. Mida see hobusenäoga olevus mõtleb ja kuidas temaga sõbraks saada?

HOBUSEGA?

Hobust ei maksa ehmatada!

Hobuse kuulmine, maitsmine ja lõhnataju on tunduvalt paremad kui inimesel. Hobused näevad mõlemast silmast eraldi ja praktiliselt 360° enda ümber. Enamus hobuseid on lühinägelikud. Sellest hoolimata, et hobune näeb praktiliselt igale poole, ei maksa kunagi hobusele läheneda enne, kui oled veendunud, et ta on sind märganud. Hobune võib magada ka püstijalu.

Hobune kardab kitsaid, suletud ruume, sest ohu korral on seal raske põgeneda. Ettevaatlikult suhtub ta ka liikuvatesse asjadesse – autodesse, inimestesse, koertesse, jalgratastesse, lehvitatesse lippudesse jne.

Kui tallis või jooksuaias tehakse põhjalikke ümberpaigutusi, suhtub hobune sellesse algul väga umbusklikult ja võib koguni keelduda sinna minemast.

Kuna hobune on karjaloom, võib ta karta ka siis, kui ta oma silmaga ei

ei näe mingit ohtu, aga teised hobused jooksevad või pelgavad midagi. Head kohataju ja mälu tuleb arvestada ka hobuse vigastusi ravides ja teda vaksineerides. Kui sellisest asjast teha eraldi ettevõtmine, jääb see suksule meelde kui ebameeldiv asi – loomaarsti tunnevad hobused juba kaugelt ära. Soovitatav on selliseid toiminguid teha seotult teiste, igapäiste tegevustega: hobuse puhastamine, jalutamine, laka või saba harjamine – siis ei jää suksule arstimisest ebameeldivat mälestust.

Kartmine on hobusel kaasasündinud omadus ja seda on võimalik väljaõppega vähendada, kuid mitte täielikult kaotada.

Ohu korral on hobuse esimene reaktsioon põgenemine, sest looduses elades ei olnud tavaliselt aega ega vajadust uurida, kas tasub pageda või mitte.

Ära vala hobuse peale oma viha välja!

Hobune elab reaajas – ta ei mõtle minevikule ega tulevikule. Kui ta on teinud mingi karistust vääriva teo, siis – enne, kui karistada – peab

endale selgeks tegema, kas suksu on ikka süüdi või ei. Aega selleks on 3 – 4 sekundit. Kui minna karistamiseks talli taha kaigast otsima ja sellega pärast hobust nüpeldada, siis on sellest alati kahju suurem kui kasu.

Hobustega töötades tuleb arvestada ka seda, et kariloomana püüab ta endale võtta karja juhi positsiooni ja üritab seda korduvalt näidata – eriti tähtis on see täkkudele. Kui hobune arvestab inimesega, võtab ta inimest kui karjajuhti. Kui hobune ei austa inimest tallis ega tema käekõrval olles, siis on vähetõenäoline, et ta seda teeb ka siis, kui inimene tema seljas ratsutab.

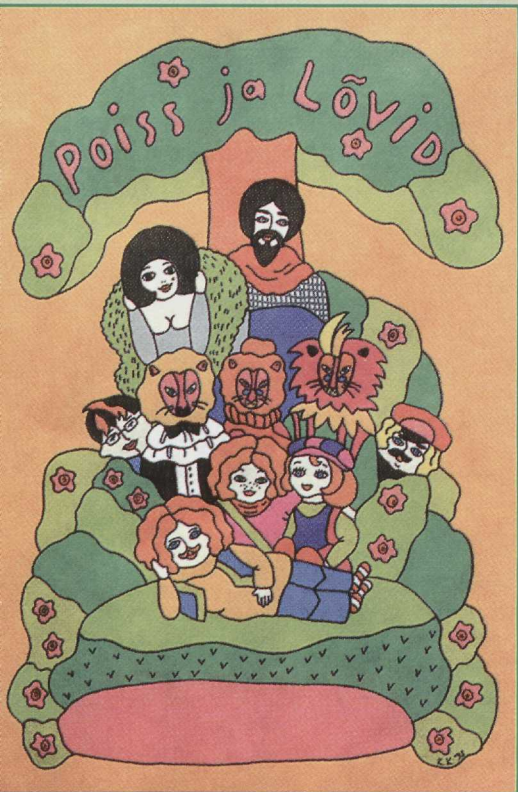
Hobune on kergesti õpetatav, kui arvestad teatud omapära: õpetada saad ainult siis, kui hobuse tähelepanu on sulle pööratud. Iga püüdliku katse eest tuleb hobusele vaevatasu anda. Seni, kuni hobune sind seljas kandes või sinu käekõrval käies kardab, ei ole talle võimalik midagi õpetada.

Muide, ära unusta, et hobune tunneb sind paremini kui sina teda, sest tal on aega ja tahtmist sinu tegemisi jälgida.

Andres Tuvi,

Lõvid tulevad Tallinnna

Teatrit teha ei ole sugugi nii lihtne, kui pealtnäha paistab. Suurtele inimestele on suurte inimeste teater Estonias ja Draamateatris, lastele aga lasteteater Nukuteatris või näiteks Tartu Lasteteatris. Lasteteater ei tähenda aga sugugi seda, et seal töötaksid lapsed. See, mida te teatrisse tulles näete, on ikkagi suurte inimeste välja mõeldud ja valmis tehtud. Teatrit teha on keeruline ja tõsine töö.

Kõigepealt peab olema näidend.

Siis peab lavastaja otsustama, et ta just nimelt seda näidendit tahab lavastada. Lavastamine tähendab seda, et kõigile näitlejatele öeldakse, kuhu nad vaatavad, millise häälega räägivad ja millal lavale tulevad. Lavastaja on teatris nagu direktor koolis. Inglise keeles ongi lavastaja "director". Eesti keelde tõlgituna juht. Tema juhhib näitlejaid.

Peale lavastaja ja näitlejate on teatris tähtis tegelane ka kunstnik, kes mõtleb välja, millised kostüümid tegelastele selga pannakse ja milline hakkab välja nägema lava, kus tegelased liiguvad. Kunstnik ja lavastaja peavad omavahel läbi saama nagu parimad sõbrad, muidu ei ole vahvat etendust loota.

Tartu Lasteteatris saab 6. juunil valmis etendus "Beti ja lõvid". Algul oli pealkiri "Poiss ja lõvid". Esimest korda näidatakse seda Tartu Botaanikaaias, siis ka Tallinnas. Lavastaja on Reeda Toots, kes teinud ka "Väljalgse kuningatütre", "Sipsiku" ja "Kunksmoori". Tema räägib teile nii:

"Selle näidendi ajal saavad inime-

see, millele sa lapsena mõtlesid, oledki laste jaoks suur tädi või onu, keda natuke umbusaldatakse ja isegi kardetakse. Mina selliseks saada ei taha ja lasteteatrit tehes on kõige lihtsam lapseks jääda."

Kunstnikke on selle etenduse juures koguni kaks. Mats Õun, kes nuputas välja lavakujunduse, on päris kunstnik, kes teinud teatrit seni vaid suurtele inimestele. Seevastu Kristi Kärmas, kes mõtles välja kostüümid ja plakati, on kummaline tüdruk, kes kunagi pole kunstnikuks õppinud. Ühel heal päeval sattus ta juhuslikult näitusele, mille pildid talle hirmsasti meeldisid. Tuli koju ja võttis värvid ning hakkas pilte tegema. Alguses olid need saamatud ja igavad. Sellele vaatamata tegi ta igal õhtul mitu uut pilti ja ühel päeval ütles Mats talle, et pilt on väga hea. Alguses Kristi seda ei uskunud ja arvas, et Mats teda narrib. Siis ütlesid sama veel mitmed kunstnikud ja sõbrad, ja siis võeti tema pilte näitustele ja ajalehtedes kirjutati, et need on head. Ega ta ise ikkagi veel seda ei taha uskuda, sest tegelikult on ta õppinud hoopis klaveri- ja klavessiinimängu. Muusika ja piltide tegemine sobivad aga imehästi kokku ja sellepärast joonistab ja maalib ta neid edasi. Teatri jaoks teeb ta tööd esimest korda ja see meeldib talle päris hästi, aga tegelikult meeldiks talle veel rohkem lasteraamatutesse pilte joonistada. Ta ei pea pilte tegema lapse moodi, ta ongi sisemiselt laps ja see on väga ilus ja ilusad on ka tema pildid. Tore on, kui teile see teatrietendus meeldib. Minge igal juhul vaatama ja proovige mõnikord ka kodus või aias ise teatrit teha. Loomulikult ärge unustage piltide tegemist ja ärge iialgi saage sellisteks onudeks ja tädideks, et lapsed teid kartma peaksid.

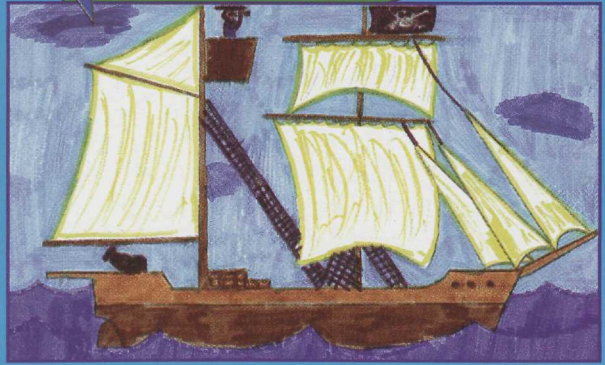

sed jälle kokku tänu sellele, et nende hulka lõvisid eksib. Laps leiab üles oma isa ja isa lapse. Tegelikult ei olegi nad päriselt teineteist kaotanud, nad lihtsalt ei leia ühist keelt. Muidugi ei ole lugu ainult tõsine ja asjalik. Vahele mahub natuke põnevustki. Suurte inimeste mõtted ja tegemised ju lapsi üldiselt ei huvita. Sellepärast ei saagi iga lavastaja lastele teatrit teha. Kui lõplikult on meelest läinud

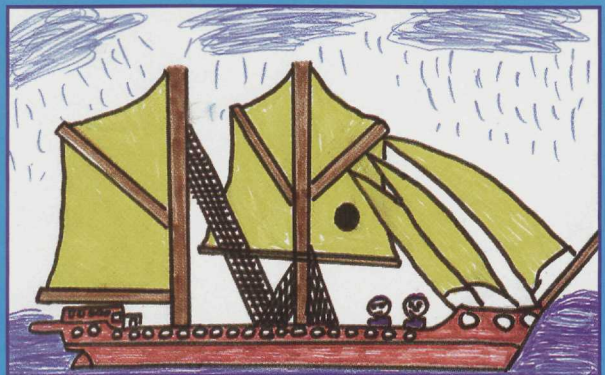
Mikael Äpelson

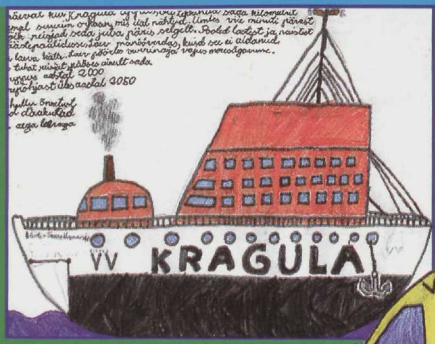
MÕÕK, mandlisilmad ja lõksud - värskelim LEGO-uudis!

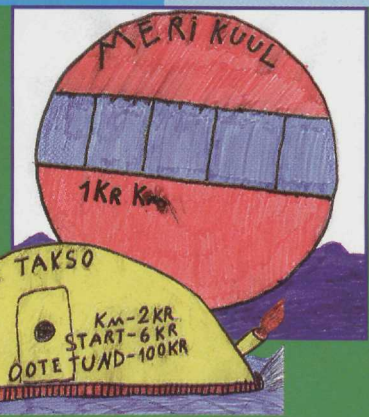
Liina Roop Põlvast

Rait Ruthe Põlvast

Simmo Jaaniso Tartust

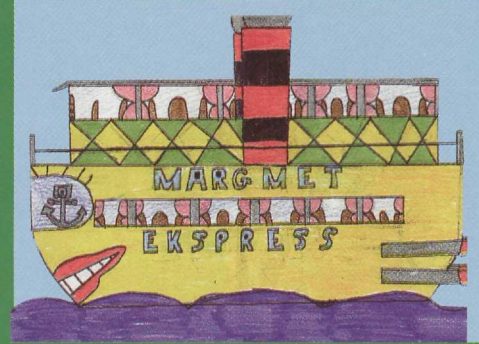
LEGO-meistrid peavad selleks, et nende loodud mänguasjad pidevat põnevust pakuksid, uurima paljude rahvaste ajalugu ja ehituskunsti.

Maikuu jõudsid Maarjamaale uued LEGO-komplektid Jaapani jumala lossi, aaret valvava ninja kindluse – ja muidugi ka röövlitega, kes ninja aarde peale hammast ihuvad. Mandlisilmsetel tegelastel on klotsikolpade taga palju kavalaid mõtteid, sestap sisaldavad nii lossid, sillad kui muudki selle seeria hooned igasuguseid osavasti valmistatud lõkse.

Meie aga palume paberile panna

sellise lõksu joonise või valmistamisõpetuse, mille abil saaks siinmailgi vargaid ja röövleid kinni püüda – neid on siin ju päris mitu tükki!

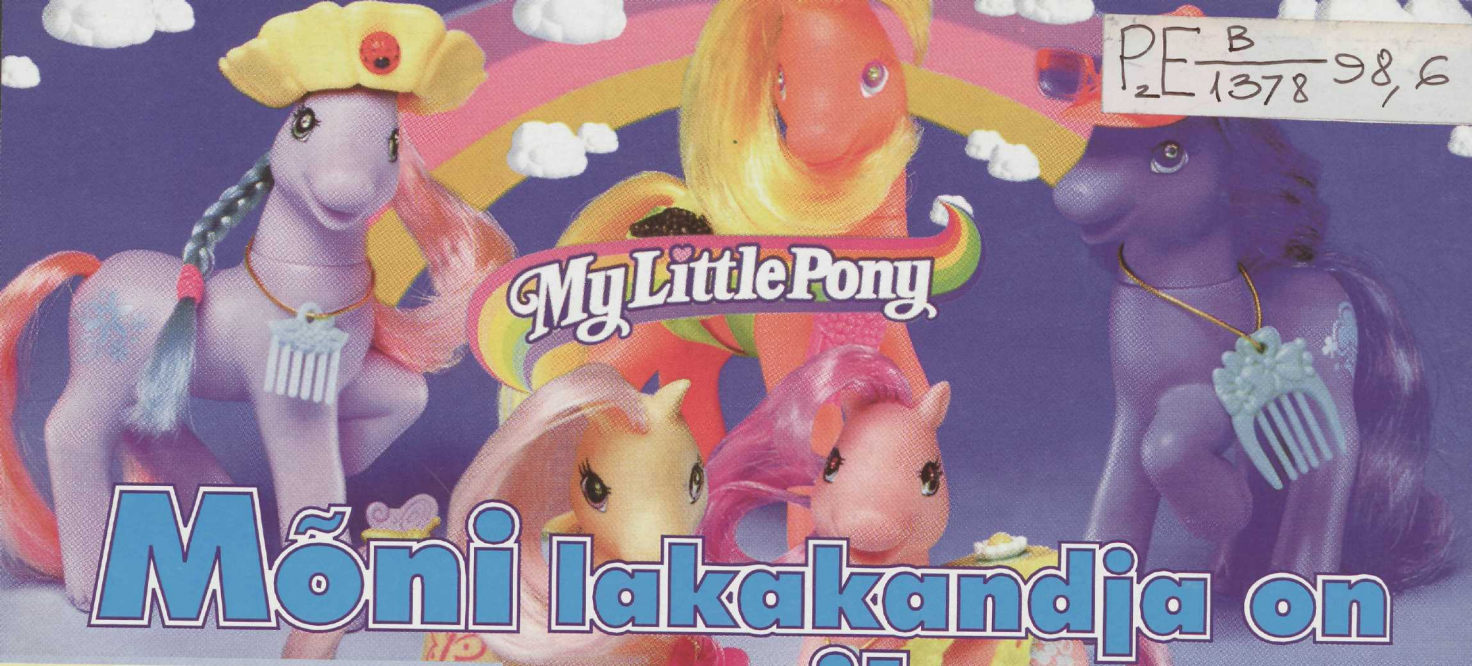
Parimaile NINJA-KOMPLEKTID REKATOLT!

Pille Tammejõe Raplast

PE B
1378 98,6

My Little Pony

Mõni lakakandja on poni!

Meie seekordne võistlus on aga mõeldud hobu-uurijatele.

Kes oskab juunikuu lõpuks välja uurida, **KES ON PONID**, ja kõige täpsemalt meile sellest kirjutada,

seda ootab auhind

ANVOLit – pisike poni!

Auhinnaponi ületab, muide, tubliduselt nii mõndagi koolilast: nimelt kannab ta oma lakakammi kogu aeg kaasas!

Alumaaletooja
Anvoli Hulgemüük (2) 6500030

Märulimees ehk action man

paistab meie lugejate seas päris pop poiss olema. Häbi neile, kes tollest vaprast mehest pahasti mõtlevad – laste hulgas küll seda sorti pahutajaid ei leidu...

Martin Meerja
Jõgevast

Krөөt Olo
Tori vallast

Hegon Hiie
Ridala Põhikool

Maria Roomets
Ruilast

ISSN 1406-3441

